

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ๋อนเหมอนุสรณ์)
เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นายกฤษณ์ ทรงเจียรพานิช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2549

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ๋อนเหมอนุสรณ์)
เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นายกฤษฎ์ ทรงเจียรพานิช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2549

กฤษฎิ์ ทรงเจียรพะพานิช (2548) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน(อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. สาร
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
องค์ประกอบที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะมู่ง
อนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ องค์ประกอบด้านครอบครัว
ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สัมพันธ
ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม
ในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธ
ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์)
จำนวน 230 คน ปีการศึกษา 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่
มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17})

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มี
16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) ระดับการศึกษา
ของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_6)
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
(X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : อาชีพ
เกษตรกรรม / ประมง (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : อาชีพลูกจ้าง / รับจ้าง (X_{11}) ลักษณะมู่ง
อนาคต (X_{12}) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
(X_{14}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{16}) สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบร่วมกันพยากรณ์ปัญหาของนักเรียนได้ร้อยละ 8.10

4. สมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่

4.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 3.750 - .167 X_3 - .121 X_{17} - .061 X_{18}$$

4.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.274 X_3 - .225 X_{17} - .165 X_{18}$$

FACTORS AFFECTING ON ENGLISH LEARNING PROBLEMS OF
THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADE 4 – 6 STUDENTS OF
AOR – NGERN SCHOOL (ORNHEMANUSORN) IN
KHET SAIMAI, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
KRITSANU SHONGJEARAPANICH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 2006

Kritsanu Shongjearapanich (2005) : Factors Affecting On English Learning Problems Of The Second Level, Primary Grades 4-6 Students Of Aor-Ngern School (Ornhemanusorn) In Khet Saimai, Bangkok : Graduate School. Srinakarinwirot University Advisor Project. Assist. Prof. Pannarat Ploylearmsang.

The purpose of this research was to study factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 4-6 students of Aor-ngern school (Ornhemanusorn) in Khet Saimai, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions. The first of them was the personal factor composed of gender, age, future orientation, scholastic achievement and English learning motivation. The second of them was the family factor composed of gradients' career, gradients' educational level, gradients' economic status, interpersonal relationship between student and gradients and gradients' expectation. The third of them was learning environment composed of physical learning, interpersonal relationship between student and teacher and interpersonal relationship between student and peer-group.

The 230 students were the second level, primary grades 4-6 students of Aor-ngern school (Ornhemanusorn) in academic year 2005. The instrument was questionnaires of factors affecting on the problems of learning English of the students. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly negative correlation among English learning problems and 2 factors ; age and interpersonal relationship between student and teacher at .05 level.
2. There was no significantly correlation among English learning problems and 16 factors ; gender : male, gender : female, scholastic achievement, gradients' educational level : under bachelor's degree, bachelor's degree, higher bachelor's degree, and gradients' economic status : over parents' income, gradients' career : government official / government enterprise employee, agriculturer / fisherman, worker, future orientation, English learning motivation, interpersonal relationship between student and gradients , gradients'

expectation, physical learning and interpersonal relationship between student and peer-group .

3. There were 3 factors significantly affecting on the problems of learning English of the second level, primary grades 4-6 students of Aor-ngern school. (Ornhemanusorn) in Khet Saimai, Bangkok were age, interpersonal relationship between student and teacher and interpersonal relationship between student and peer-group at .01 level. These 3 factors could predict the problems of learning English of the second level, primary grades 4-6 students of Aor-ngern school (Ornhemanusorn) in Khet Saimai, Bangkok about percentage of 8.10.

4. The predicted equations of the the problems of learning English of the second level, primary grades 4-6 students of Aor-ngern school (Ornhemanusorn) in Khet Saimai, Bangkok were as follows:

4.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 3.750 - .167 X_3 - .121 X_{17} - .061 X_{18}$$

4.2 In term of standard scores were :

$$Z = -.274 X_3 - .225 X_{17} - .165 X_{18}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน(อ่อนหม่อนสุรณ) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ของ กฤษณ์ ทองเจียรระ
พานิชฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอย เลื่อมแสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และ อาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่า ผู้ซึ่งให้ความรู้ ความสามารถ ให้สติปัญญา และได้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำข้อเสนอนะ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ถูกต้องของสารนิพนธ์ ฉบับนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งใน ความรัก และความเมตตาของอาจารย์ ขอแสดงความขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่ให้ความกรุณาแก่ศิษย์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ประภา สิริสมบัติ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน (อ่อน เหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่อนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือกับนักเรียน เพื่อนำมาใช้ ในการวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักเรียนทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและทำการวิจัยในครั้งนี้ด้วยดี

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชน (อ่อนเหมอนุสรณ์) ที่ให้ความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความ ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ ด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุน และให้ทุนทรัพย์ ตลอดจนให้ความรัก ความห่วงใย ให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงาน วิจัย

ผลความดีและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแด่ บิดา มารดา และ บุรพจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุก ๆ ท่าน ได้อบรมสั่งสอน และปลูกฝัง คุณธรรมความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ด้วยความหวังดี ตลอดมา พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ สิ่ง ทั้งด้านกำลังกายและด้านกำลังใจ กำลังสติปัญญา อย่างมีสามารถหาสิ่งใดมาทดแทนได้

กฤษฎา ทรงเจียรพานิช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	12
เอกสารที่เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน (อ่อนหมอนุสรณ์).....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	61
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	61
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	61
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	61
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	62
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
	ข้อเสนอแนะ.....	76
	บรรณานุกรม.....	77
	ภาคผนวก.....	84
	ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์.....	85
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	88
	ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	108
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	117

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2	55
2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบ	56
3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ	58
4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนขององค์ประกอบ ที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ.....	59
5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	60
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	109
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ.....	110
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	111
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	112
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของการเรียน.....	113
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	114
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	115
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม ปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	116

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันในสังคมเราเป็นสังคมที่มุ่งเน้นในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร ในการติดต่อสื่อสารทุกวันนี้ จึงมีความจำเป็นในการใช้ภาษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นหรือว่าภาษาอังกฤษก็ตามต่างล้วนมีความจำเป็นอย่างมากต่อสังคมในยุคปัจจุบัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันมานานไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันทางด้านการค้า เศรษฐกิจ การเมือง หรือการศึกษา ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงมีโอกาสดัง ๆ ที่ดีกว่า และเข้าถึงวิทยาการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว สังคมไทยในปัจจุบันเห็นได้ชัดเจนว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก จากการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การส่งออก การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และการขนส่งติดต่อระหว่างประเทศ เป็นต้น

ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบในด้านการประกอบอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ โอกาสในการประกอบอาชีพของผู้รู้ภาษาอังกฤษ จะเปิดกว้างอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นปัจจุบันคนไทยจึงนิยมเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพกันเป็นจำนวนมาก โรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ จึงมีการเปิดการเรียนเป็นภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา และแนวโน้มของผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งในระดับต่าง ๆ ก็จะมีเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการจัดการศึกษาของไทย เรากำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

ประเทศไทยได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีระบบเป็นเวลากว่าร้อยปี ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2433 หลักสูตรภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนา และปรับปรุงไปตามกระแสดังความต้องการของสังคม และตามพัฒนาของวิชาเกี่ยวกับ การเรียนรู้ภาษามาโดยตลอด (กระทรวงศึกษาธิการ.2540 : 1) กระทรวงศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการ

สอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสาร และรับข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือในการงานอาชีพของตน จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตร ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือ สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ .2540 : 8)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ .2540 : 37) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้รับการจัดให้เรียนภาษาอังกฤษหลัก 1 – 4 ซึ่งเป็นระดับที่สูงขึ้น จากภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมและภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ การเรียนในระดับที่สูงขึ้น จากภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา มีการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายขึ้น โดยมีการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตาม สถานการณ์จริง เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยมีเพื่อนที่เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการสัมภาษณ์เพื่อนของผู้ทำการวิจัย พบว่านักเรียนมีปัญหา ได้แก่ ปัญหา เกี่ยวกับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนในชั้นเรียน ปัญหาครอบครัว ผู้ทำการวิจัยจึงได้ทำการสำรวจ ปัญหาจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อผลการสำรวจมี รายละเอียดดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะที่นักเรียนเรียนอยู่ นักเรียนคิดว่าตัวของตนเองมี ปัญหาเรื่องใดมากที่สุด” จากการสำรวจเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า ปัญหาจาก การเรียนเป็นจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 54.7 ปัญหาทางด้านครอบครัวเป็นจำนวน 59 คน คิด เป็นร้อยละ 26.45 ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนในชั้นเรียน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 19.73 และปัญหาจาก ตนเอง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.58

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ปัญหาในข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” จากการ สำรวจเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า จากสาเหตุเรียนไม่เข้าใจทั้งหมด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 42.15 แบ่งออกเป็นส่วนการเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.80 ไม่เข้าใจการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ปัญหาเรียนไม่ ทันเพื่อน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.58 ปัญหาเด็กนักเรียนไม่ชอบเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.79 และปัญหาจากครูสอนหนังสือเร็ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.44

ผลจากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจากการเรียนไม่เข้าใจมากที่สุด โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น มีองค์ประกอบหลายอย่างดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 14 – 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่สำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศว่าประกอบด้วย ตัวผู้เรียนซึ่งได้แก่ อายุของผู้เรียน เวลาเรียน ความต้องการ แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ความพร้อมสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กตัวครู และองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดการจัดกิจกรรมการสอน ภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จได้มีหลายประการ เช่น ตัวครู แบบเรียน แบบฝึก อุปกรณ์เทคนิค การสอน การจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียนขณะที่กำลังเรียน นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความถนัด แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความพยายามในการเรียนมากขึ้นด้วย (สิริ แหวนทอง.2539 : 26) ซึ่งสอดคล้องกับชูมาน (Schumann.1978 : 164 –168) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านสังคม ด้านความรู้สึกรู้ ด้านบุคลิกภาพ ด้านพุทธิปัญญา ด้านร่างกาย ด้านความถนัด ด้านบุคคล ด้านเนื้อหาที่ให้ และด้านการสอน นอกจากนี้ สเติร์น (Stern.1983 : 332 –341) ได้แบ่งองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านสังคม ด้านตัวผู้เรียน ด้านเงื่อนไขการเรียนรู้ ด้านวิธีการเรียนของผู้เรียน และด้านเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปันตดา นาคอนุรักษ์ (2531 : 45) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง ความถนัดทางภาษา สติปัญญา และความสนใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และยังมีการศึกษาที่กล่าวถึงองค์ประกอบอิทธิพลที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศไว้หลายท่าน ซึ่งจะมีข้อเหมือนและแตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน(อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางนโยบาย เพื่อช่วยในการพัฒนา ตลอดจนแก้ไขปัญหาด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ตรงตามความต้องการ สอดคล้อง และเหมาะสมกับการศึกษาต่อไปในภายหน้า

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1.ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษา ในช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนออเงิน (อ่อน เหมอนุสรณ์) สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 230 คน เป็น นักเรียนชาย 120 คน และนักเรียนหญิง 110 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.1.1 อายุ

2.1.1.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.1.4 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

2.1.2.1 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

2.1.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.1.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.1.2.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.1.1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.1.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.1.1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ** หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดข้องหรือ ความยากต่อการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ สภาพการณ์ทางการเรียนที่ทำให้เกิดความไม่สบายใจ วิตกกังวลและทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือผลที่ได้รับจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร มาเรียนไม่ทัน แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน คณะบางวิชาไม่ดีทำให้เกิดความท้อแท้ ไม่อยากเรียน ภาษาอังกฤษเพราะจำศัพท์ไม่ได้ เรียนไม่เข้าใจ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจ ขาดคนแนะนำเรื่องการเรียนเมื่ออยู่บ้าน จดไม่ทันที่ครูอธิบาย ไม่มีความมั่นใจเมื่อครูถาม อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ

2. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ ชาย และ หญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาคั้งนี้ 9-12 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชน (อ่อนนุช)

2.1.3 **ลักษณะมุ่งอนาคต** หมายถึง การมองสู่อนาคตข้างหน้าของนักเรียนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าสำเร็จจากการศึกษาแล้วสามารถหางานได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานได้ง่ายและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.3.1 ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำที่เกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.3.2 ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน ได้แก่ การศึกษาแนวทางแก้ไข ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.3.3 ด้านการรู้จักเลือกการปฏิบัติการรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ได้แก่ การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตที่เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ และมีความพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนแสดงเป็นผลค่าเฉลี่ยที่ได้จากระดับผลการเรียน 2 ภาคเรียน ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.5. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะทำกิจกรรมด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดทางการเรียนให้สำเร็จ ได้แก่ พยายามแข่งขันกับมาตรฐานเดิมที่ทำไว้ หรือทำดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกห้องเรียน ความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ รู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ หรือไม่สบายใจเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2.2.1.1 ประถมศึกษา

2.2.1.2 มัธยมศึกษา

2.2.1.3 อุดมศึกษา

2.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2.2.2.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง รัฐบาล ข้าราชการบำนาญ พนักงาน หรือลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

2.2.2.2 เกษตรกรรม ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพในการทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และการประมง

2.2.2.3 รับจ้าง/ลูกจ้าง ได้แก่ ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานธุรกิจเอกชนอื่น ๆ

2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของทุกคนในครอบครัวรวมกันเป็นเดือน

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และการปฏิบัติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.2.4.1 การปฏิบัติของนักเรียนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้แก่ การเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน ปรึกษาปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นภายในครอบครัว และช่วยเหลืองานบ้าน

2.2.4.2 การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษาปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว รับฟังเหตุผลยอมรับความคิดเห็นและความสามารถ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัว และมีอิสระตามความเหมาะสม

2.2.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิด ความรู้สึกของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนที่เขาต้องการให้เป็น และต้องการที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 **ลักษณะทางกายภาพ** หมายถึงการจัดแต่งปรับปรุง ตกแต่งอาคารเรียน อาคารประกอบ ตลอดจนบริเวณโรงเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดความสุขขึ้น ร่มเย็นและอยากมาโรงเรียน รักและภูมิใจในโรงเรียน เช่น การจัดให้มีสถานที่พักผ่อน สนามเด็กเล่น การตกแต่งอาคารเรียนและบริเวณโรงเรียนที่ควรคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย และความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม

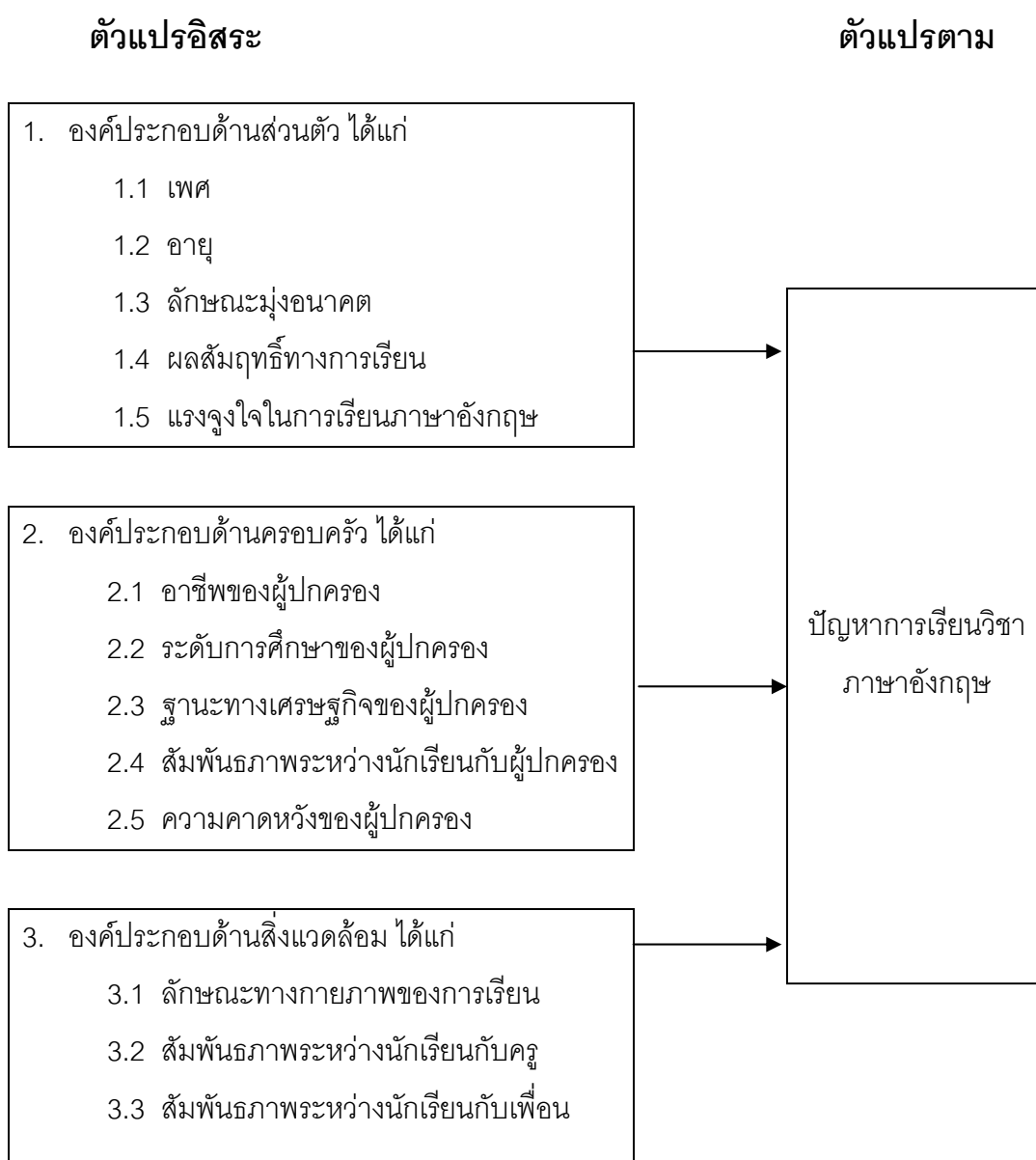
2.3.2 **สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู** หมายถึง การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนและการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียน ทั้งใน และนอกเวลาเรียนที่แสดงออกแล้วมีผลทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนและคำชี้แนะของครู ช่วยเหลืองานของครูที่ตนสามารถทำได้ ขอคำแนะนำจากครูเมื่อประสบปัญหา ตั้งใจเรียนและสนใจบทเรียนที่ครูสอน ชักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การคำนึงถึงความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน เข้าใจและเห็นอกเห็นใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นกันและกันและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน การให้ความรัก ความเอาใจใส่ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน ให้คำปรึกษา ชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งด้านการเรียน และด้านส่วนตัวเมื่อนักเรียนมาปรึกษา

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่แสดงออกต่อกันแล้วมีผลทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนม การชักชวนให้เลือกเรียนด้วยกัน การทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานของการวิจัย

1.องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัวของนักเรียน
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านครอบครัวของนักเรียน
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน (อ๋อนเหมอนุสรณ์)

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

แซนเดอร์สัน (พวงสร้อย วรกุล. 2522:13 ; อ้างอิงจาก Sanderson. 1954)

จำแนกปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนีย (California School) เปิดเผยโดยจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนเผชิญจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอน

ประยูทธ วัชรดิษฐ์ (2523 :29) ได้สรุปปัญหาการเรียนของนักเรียนใน

สถาบันการศึกษาโดยทั่วไปไว้ว่า ปัญหาการเรียนของนักเรียนอาจเกิดกรณีที่นักเรียนไม่สนใจเรียน หรือเลือกเรียนวิชาที่ไม่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ไม่ชอบครู ไม่ชอบโรงเรียน ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียนเป็นต้น

บัวทอง สว่างโสภาคกุล (2525:10) กล่าวว่า

1. ปัญหาของนักเรียนปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น อยากทราบวิธีการเรียนที่ดีขึ้นกว่าเดิม การไม่เข้าใจบทเรียน วิธีการแสดงออกในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม เป็นต้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เช่น การคบเพื่อนใหม่ วิธีการแสดงออกให้เพื่อนชอบ

สุชา จันทน์เอม (2527:139-143) ได้สรุปปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยยึดถือว่าการเรียนเป็นงานและหน้าที่ของนักเรียนทุกคน ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น เด็กสอบตก ปัญหาความเบื่อหน่ายต่อการเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ เบื่อหน่ายการเรียน ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียน ทำให้นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

รูบิน (Rubin. 1975 : 41 – 51) ได้ทำการศึกษาพบว่า นักเรียนมีวิธีเรียนแตกต่างกันออกไปเนื่องมาจากเหตุดังต่อไปนี้

1. ชนิดของความรู้ ความรู้บางอย่างต้องเรียนด้วยการจำ แต่บางชนิดต้องเรียนด้วยการเข้าใจ
2. ลำดับการเรียนรู้
3. อายุ
4. การนำไปใช้
5. แบบอย่างการเรียนเฉพาะของแต่ละบุคคล
6. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความรู้ความสามารถพื้นฐาน

แซกแกฟ (Saggaf . 1981 : 1820A) ได้ศึกษาวิจัยถึงประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของภาควิชาภาษาอังกฤษ พบว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. หลักสูตรซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. การขาดครูที่มีประสิทธิภาพ
3. ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอก่อนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
4. แหล่งข้อมูลไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่
5. วิธีการสอนของครูยังเน้นเกี่ยวกับความจำมากกว่าให้เกิดความเข้าใจ
6. นักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมในการเรียน
7. การขาดความร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

รอเจอร์ส (Rogers.1989 : 256 -268) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการเรียน ปัญหารองลงมาได้แก่ ความสัมพันธ์กับอาจารย์

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ประนอม สุชนาคะ (ประนอม สุชนาคะ. 2545 : 74-83) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำไพ ลัคนาอนุสรณ์ (อำไพ ลัคนาอนุสรณ์. 2545 : 78-84) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยผังโนทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการทดลอง

จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะอยู่ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ระดับชั้นต่างกันล้วนประสบปัญหาด้านการเรียนในหลาย ๆ ด้าน เหมือนกัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนไม่มีความสุขกับชีวิตการเรียน ทั้งยังอาจส่งผลส่งผลทำให้ประสบความล้มเหลวทางด้านการเรียนได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัวของนักเรียน

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศกับปัญหาการเรียน

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศกับปัญหาการเรียน

เพอร์รี่ และ นัสซี่ (Perry and bussy. 1984:275) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กหญิงมักจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมดี ในขณะที่เด็กชายส่วนใหญ่จะฉุนเฉียวและโยเย

นัท (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 13 ; อ้างอิงจาก Nutt. 1972 : 650) ศึกษาปัญหาของนักเรียนในรัฐโคโลราโด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 – 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรมากที่สุด รองลงมาคือ การปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ ระดับชั้น มีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหา นักเรียนอีกด้วย แต่เพศมีอิทธิพลมากกว่า

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศกับปัญหาการเรียน

2.1.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟาร์แรง (นิภา พงศ์วิรัตน์โรเจอร์ . 2520 : 11 : อ้างอิงจาก Farrag. 1960) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนอียิปต์และปัญหาของนักเรียนอเมริกัน ระดับชั้น 10 – 12

แล้วแปลปัญหาชุดเดียวกันนี้เป็นภาษาอาหรับสอบนักเรียนระดับเดียวกันในอียิปต์ พบว่า นักเรียนประสบปัญหาน้อยกว่านักเรียนอียิปต์และนักเรียนหญิงอียิปต์มีปัญหามากกว่านักเรียนชายอียิปต์

รอเจอร์ส (วรรณภา ทองนุ้ย . 2523 : 11 ; อ้างอิงจาก Rogers . 1960) ศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คนด้วยวิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิง ประเภทของปัญหา ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ การเงิน อารมณ์ และปัญหาอื่น ๆ และในปีเดียวกัน

2.1.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2521 :57-58) สำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนูญ เป้นเจริญ (2522:88-92) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาทางสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนหญิงประสบปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับปัญหาส่วนตัวและสังคมนักเรียนชายประสบปัญหามากกว่านักเรียนหญิง

บัวทอง สว่างโสภาคกุล (2524:167) พบว่าชายและหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยาเช่น โครงสร้างทางร่างกาย และการตอบสนองทางอารมณ์เป็นต้น สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดบทบาท และการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆของชายและหญิง

จิราภรณ์ สุธินนท์ (2529 : 81) ศึกษาการพัฒนาการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าสังคมได้มีค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงให้มีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย มีความประพฤติดี และต้องอยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมมากกว่าเด็กชาย จึงทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กชายไม่เคร่งครัดมากนัก

ศิวาภรณ์ เรืองศรีจันทร์ (2538 :69-72) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมพบกลุ่มของจังหวัดกำแพงเพชร 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมแก้ปัญหาการเรียน กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต กิจกรรมต่อเนื่อง กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมนันทนาการ ผลการศึกษาสรุปดังนี้ นักศึกษาที่มีเพศ อายุ สถานภาพการงาน และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพบกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าเพศเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีปัญหานักเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงคาดว่า เพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

2.1.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับอายุกับปัญหาการเรียน

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับอายุกับปัญหาการเรียน

รุ่งทิพา จักรกร (2521 : 181) กล่าวว่า เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กอาจจะมีปัญหาเล็กน้อย แล้วแต่ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความแตกต่างทางบ้านและสังคม

2.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับอายุกับปัญหาการเรียน

2.1.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นัทท์ (Nutt. 1972:650-A) ได้ทำการศึกษาปัญหาของเด็กวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 – 12 จำนวน 607 คนพบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับคนงานของโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย

แมคคาร์ธี (McCarthy. 1986:3279-A) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกคณิตศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาอายุน้อยกับนักศึกษาที่มีอายุมากโดยใช้ SDLRS และ MAS (The Math Attitude Scale) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอายุน้อยมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับปานกลาง และมีเจตนาต่อวิชาคณิตศาสตร์เชิงลบ นักศึกษาที่มีอายุมากมีระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปานกลางและสูงกว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แต่ยังคงมีความกังวลต่อการเรียนเช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีอายุน้อย เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก ในด้านการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

แลชแมน และโทเรนสบูรี (วิกอร์ ตันซุซโทม และลักขณา การกรณ์ .2529 : 13 ; อ้างอิงจาก Lachman, Lachman and Thronebury. 1997) พบว่า เชาวน์ปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลมีลักษณะคงที่ในช่วงอายุ 20 – 50 ปี

2.1.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2521 :52-53) สำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กษกร สังข์ชาติ (2527:171-172) ได้สรุปลักษณะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จากบทความของริชาร์ด เอ. เอเธริดจ์ Richard A. Etheridge (1963) ดังนี้

1. ผู้ใหญ่ต้องการที่เนะที่ที่เหมาะสมไม่ใช่คะแนนหรือเกรด
2. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีถ้าทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน
3. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีด้วยการใช้กิจกรรมและวิธีการหลาย ๆ อย่าง
4. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมที่ง่าย ๆ เป็นกันเอง
5. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีด้วยการกระทำ
6. ผู้ใหญ่จะเรียนจากสภาพปัญหาที่เป็นจริง
7. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อมีความต้องการที่จะเรียน
8. ผู้ใหญ่จะเรียนในสิ่งที่เขาารู้สึกว่ามีความจำเป็น
9. ประสบการณ์เดิมที่ผลต่อการเรียนของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีถ้าสิ่งที่เรียนมีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม หรือความรู้ที่เขา มีอยู่

สิรินาฏ ราชเดิม (2534 : 90 - 91) ได้ศึกษาความคิดเห็นในการพบกลุ่มของนักเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 3 สรุปว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความเห็นต่างกัน โดยนักเรียนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จึงให้เห็นว่าระดับอายุที่ต่างกัน มีผลทำให้เด็กประสบปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าระดับอายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตกับปัญหาการเรียน

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตกับปัญหาการเรียน

มิเชล (Mischel. 1974 :287) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่จะเกิดในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

เซกูรา (Segura. 1975 : 5823-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผนและจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ และแลมม รอล์ฟ และกีซีลา (Lamm, Rolf, Gisela. 1976) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ทักษะความรู้สึกละเอียดของบุคคลที่มีต่ออนาคต

มิเชล ; และคนอื่น (Mischel ; and others 1996:147-153) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านอื่น ๆ ของบุคคล เช่น ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปรับตัวและด้านซาว์ปัญญา

นาตยา ปิณฑานนท์ (2526 : 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆว่าจะส่งผลร้าย หรือ ผลดี แก่ตนเอง และสังคมอย่างไรควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไร จึงไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เฮคคอนเซน (สมจิตต์ เพิ่มพูน 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวว่า ถึง ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกล การวางแผน การมองผลที่จะส่งไปอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุก ๆ ด้าน

สุพล วังสิงห์ (2534 :31-35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งที่จะเกิดผลสำเร็จในอนาคตยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

สุรพงษ์ วังสิงห์ (2534 : 46) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ความสามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและการบังคับตนเองให้อดได้หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่ตามมาในภายหลัง

กนกวรรณ ชุ่มใจ (2535 : 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้มือนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสมหาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังอีโก้ (Ego – strength) ของบุคคลซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต สามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมาวิน ; และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก. 2520) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมซึ่งพัฒนาอย่างช้า ๆ ในวัยเด็กบุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนเองและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็น

ที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจจะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนนั้นมีส่วนสำคัญทำให้นักเรียนมีความคิดในการวางแผน ตั้งใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตกับปัญหาการเรียน

2.1.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แลมม ชมิทท์ ; และ ทรอมส์ตอร์ฟฟ์ (Lamm, Schmit ; & Trommsdoff.

1976 : 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14 – 15 ปีโดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต และการมองโลกในแง่ดีและร้าย ผลการศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นปานกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความหวังและความกลัวในด้านอาชีพมาก และจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

ซังค์ (Schunk. 1981:93-104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรพยายาม และทักษะในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำโดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบนดูรา เป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์เชื่อว่าเด็กที่มีความหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูงจะใช้ความสามารถของตนทำงานอย่างเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่ความสามารถต่ำจะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มที่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนอายุ 9 – 11 ปี จำนวน 56 คนก่อนและหลังการทดลอง ซังค์จะวัดความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์ในการทดลองซังค์ให้นักเรียนดูตัวแบบวิธีการคิดหาคำตอบตามขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำ เมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า

- 1 นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น
- 2 นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้นและทำงานได้ผลดีกว่าเดิม

2.1.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 102-109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนิสิตชาย หญิง ในเขต

กรุงเทพฯ และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11 – 25 ปีและมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1400 คน และผลการศึกษาพบว่า

1 ลักษณะมุ่งอนาคตแปรแปรไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนชั้นม. 1 มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนชั้น ม. 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดต่างจังหวัด

2 ลักษณะมุ่งอนาคตที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนนั้นมีส่วนสำคัญทำให้นักเรียนมีความคิดในการวางแผน ตั้งใจที่จะทำสิ่งที่ประสบความสำเร็จ

2.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัญหาการเรียน

2.1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด และคนอื่น ๆ (Good and other. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลง ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอน

ชนิษฐา แก้วสวัสดิวงศ์ (2524 : 6) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตอบแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์

อัจฉรา สุขารมณ์ และ อรพินทร์ ชูชม (2530 : 10) โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทาง

ดาร์เรียนด้วยแบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากได้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียนครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้าน จึงยอมดีกว่าการแสดงขนาด ความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั้น มิได้มีองค์ประกอบเพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่หลายองค์ประกอบ เช่น พื้นฐานทางครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว นิสัยในการเรียน การวางแผนในอนาคต ทักษะชีวิตที่มีต่อตนเอง ฯลฯ ก็ส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

2.1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัญหาการเรียน

2.1.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮัลด์เพธ (Hudspeth. 1992 3514 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของครูกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนในวิทยาลัยชุมชนในรัฐมอนทานา จำนวน 3 แห่ง และในรัฐออริกอน จำนวน 1 แห่งรวมทั้งศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาและการเข้าศึกษาในวิทยาลัยผลการวิจัยพบว่าอายุเกรดเฉลี่ยในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการเข้าศึกษาในวิทยาลัยมีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

โอโนดา (พวงสร้อย วรกุล . 2522 :19 ; อ้างอิงจาก Onodo. 1975) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและควบคุมตนเองได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนนี้เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ

2.1.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา (2531 : 37) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลัง ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 จำนวน 391 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ที่เป็นอิทธิพลทางตรงเชิงนิมิตคือ เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มส่งผลสูงสุดรองลงมาคือ ความต้องการในการสอบคัดเลือกใหม่ ความรู้เดิม นิสัยในการเรียน และความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ

สุรางค์ เนียมฉาย (2532:34) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ตามระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เมื่อได้รับการสอน

โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดมส์คีย์ คทวนิช (2540:123) ได้ทำการวิจัยเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี ราชมนกวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,708 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันมีผลทำให้นักเรียนประสบปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าผลสัมฤทธิ์น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียน

2.1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับปัญหาการเรียน

2.1.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับปัญหาการเรียน

แมคเคลแลนด์ (McClelland.1983:110-111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม พยายามทำให้ดีกว่าผู้อื่นและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ

ลินเกรน (ประสาธ อิศณปริดา . 2522 :22; อ้างอิงจาก Lindgren. 1967) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในรูปของความต้องการความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการประเภทนี้อาจเปรียบได้กับความต้องการในการรู้จักและเข้าใจตนเอง ของมาสโลว์ ซึ่งเป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่นๆ และมีความปรารถนาที่จะพัฒนาและใช้ความสามารถนั้นให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

นวลละอ อสุภาผล (2536:30) ให้ความหมายของแรงจูงใจ คือ พลังความต้องการของบุคคลในสิ่งที่ดีเยี่ยม มีความมานะบากบั่น พินฝ่าอุปสรรคในการทำงาน ต้องการความสำเร็จในการทำงานที่ยากและทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ รู้วิธีแก้ปัญหานั้นประสบความสำเร็จอย่างถาวร ผู้ที่มีแรงจูงใจจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง เห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่าลาภยศสรรเสริญ

เมอร์เรย์ (สมจิตร ห่อไตรรงค์. 2539 ; อ้างอิงจาก Murray. 1964) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าเป็นความต้องการจากการกระทำที่ยาก ต้องการควบคุมจัดการ

กระทำหรือจัดระเบียบวัตถุ บุคคลหรือความคิดโดยกระทำสิ่งเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว และมีความเป็นอิสระมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรทัดฐานที่ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่งมีความสามารถในการแข่งขันและต้องการเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียน ส่งผลต่อการเรียนในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพราะแรงจูงใจส่งผลให้เด็กมีความต้องการที่จะเรียนเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

2.1.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับปัญหาการเรียน

วิชย เอียดบัว (2534:178-183) ได้ศึกษาลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูที่ตระหนักถึงผลประโยชน์และความสำคัญของความรู้ การแสวงหาความรู้ นำความรู้ไปใช้นั้น เป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจและมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงด้วย

เจสมี่ (เพ็ญจันทร์ สว่างตระกูล. 2539:46 ; อ้างอิงจาก Gjesme. 1982) ได้ศึกษาความสัมพันธ์แรงจูงใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 507 คน ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเรียนกับปัญหาการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือปัญหาที่มีความทะเยอทะยาน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ บุคคลจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน บุคคลบางคนมีแรงจูงใจสูง หรือมีแรงจูงใจต่ำซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนของแต่ละบุคคลได้แตกต่างกัน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านครอบครัวของนักเรียน

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านครอบครัวของนักเรียน

นุชนาฏ วรยศศรี (2544:23) ให้ความหมายว่า หมายถึงระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียนอันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านปัจจัยต้นสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมจะส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการแสดงความรักให้กับนักเรียนอย่างเห็นได้ชัดและไม่กล้าที่จะว่ากล่าวตักเตือนในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม ย่อมจะส่งผลกระทบถึงการเรียนด้วย

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านครอบครัวของนักเรียน

กวินทร์ ธรรมติ (2522 : 7-9) ศึกษาพบว่า ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก และไม่รู้ว่าจะใครควรทำ อะไรไม่ควรทำ นอกจากนี้เด็กจะไม่ชอบงานที่ไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวยทางลัด หรือความสะดวกสบายต่างๆ

ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ (2539 :36) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดามีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านครอบครัวนั้นมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาของนักเรียน ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และผู้ปกครองมีเจตนาที่ดีต่อบุตร ให้ความรัก กำลังใจ ความอบอุ่น จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จ

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

ลาลูย์ (Lareau, 1989 : 47) ศึกษาความสัมพันธ์ของครอบครัวต่างพื้นฐานกันกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ในครอบครัวคนยากจนมีแนวโน้มที่จะแบ่งแยกชีวิตครอบครัวออกจากสถาบันการศึกษา โดยพ่อแม่ยากจนจะวางใจครู และมอบภาระหน้าที่ทั้งหมดให้โรงเรียน ในทางกลับกัน ครอบครัวที่ร่ำรวยมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาและตระเตรียมเด็กสำหรับสังคมโรงเรียนมากขึ้น เช่น มีการจ้างครูสอนพิเศษ ระบุที่สอนลูกของตน เป็นต้น

ประทีป สยามชัย (2536 : 58) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา กล่าวว่า ปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่สำคัญในการดำรงชีวิต ทำให้ผู้ปกครองต้องออกไปทำมาหากินเพื่อเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นเหตุให้ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาสนใจหรือเอาใจใส่กับบุตรหลานของตนได้อย่างเต็มที่ ผู้ปกครองไม่มีเวลามาอบรม สั่งสอนมากนัก นักเรียนที่เกิดมาฐานะทางเศรษฐกิจดีผู้ปกครองประกอบอาชีพอย่างมั่นคง ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษามาก คือได้รับการสนับสนุน ทั้งด้านอุปกรณ์การเรียน เงินค่าใช้จ่ายเสื้อผ้า อาหารและของใช้ที่จำเป็น

ปรีชา บังวิรัตน์เลิศ (2536 : 25) ศึกษาเกี่ยวกับ การให้การบ้านของครูและการช่วยเหลือของผู้ปกครองในการทำการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือของผู้ปกครองในการทำการบ้านของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่

ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือรับจ้าง ผู้ปกครองจะให้การสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนตาม
อัตราส่วน ส่วนผู้ปกครองที่คาดหวังให้เด็กเรียนศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่วนใหญ่มีฐานะใน
ครอบครัวระดับดีและประกอบอาชีพที่มั่นคง ผู้ปกครองจะให้การสนับสนุนด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น มี
ส่วนร่วมดูแลการศึกษาให้กับเด็ก พร้อมจัดหาผู้ควบคุมและช่วยเหลือการทำการบ้านเด็กเป็นต้น

สวัสดิ์ บรรเทงสุข (จักรินทร์ พริ้งทองพูน.2546 : 20 ; อ้างอิงจากสวัสดิ์ บรรเทงสุข
.2510) ได้ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัทธิวิชาการศึกษาประสานมิตร โดยใช้แบบสอบถาม
จำแนกตัวแปรที่ศึกษาตามอาชีพผู้ปกครอง อายุ ระดับการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองพบว่า
เด็กมีปัญหาด้านการเลือกอาชีพ อันเนื่องจากปัญหาทางการเรียนมากที่สุด กล่าวคือ มีปัญหา
เกี่ยวกับสติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ เปื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ และไม่มี
โอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน และเมื่อพิจารณาสภาพการมีปัญหามาจากนักเรียนที่
ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพอยู่ในระดับสูงประสบปัญหา
น้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพระดับต่ำ

วัฒนา พุ่มเล็ก (จักรินทร์ พริ้งทองพูน. 2546 :21 ; อ้างอิงจากวัฒนา พุ่มเล็ก
2513) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรด้านอาชีพของบิดามารดาว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เพียงใด ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดามารดาจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของบิดา
มารดาจะเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มี
ความสามารถทางการเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองที่
ต่างกัน ย่อมส่งผลให้นักเรียนประสบปัญหาต่างกันด้วย ดังนั้นในการวิจัยจึงมีความเห็นว่า อาชีพ
ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ริชเตอร์และคนอื่น ๆ (Richter et al.,1992 : 49 – 55) ศึกษาเรื่อง การดูแลเด็กใน
สังคมเมืองของประเทศไทย พบว่า พ่อที่มีระดับการศึกษาสูงมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูลูก
มากกว่าพ่อที่มีการศึกษาน้อย โดยพ่อที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 80 จะเล่นกับลูก
ขณะที่พ่อที่มีการศึกษาระดับประถมร้อยละ 58 เท่านั้นที่จะเล่นกับลูก สำหรับการดูแลลูกเมื่อตื่น
และร้องกลางดึก พบว่า พ่อที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 53 ตื่นขึ้นมาดูแลและกล่อม
ลูก ขณะที่พ่อมีการศึกษาระดับร้อยละ 39 เท่านั้นที่ปฏิบัติตัวเช่นนั้น สรุปได้ว่า บทบาทของพ่อใน
การดูแลลูกจะเน้นไปในการเล่นสนุกมากกว่าการเลี้ยงดูจริง ๆ

ผลการศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของเด็กในสหรัฐอเมริกา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540 ค : 2 – 5) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเด็กโรงเรียนประถมศึกษาขึ้นไปมีผลต่อปัญหาทางการเรียนของนักเรียน

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2526 : 54 –56) ทำการวิจัยกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา พบว่า การศึกษาของบิดามารดา ระดับการศึกษาที่สูงเท่าไรจะตั้งความหวังให้เด็กได้รับการศึกษาสูงเท่านั้น

จากเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่าผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป มีผลกับปัญหาการเรียน

2.2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 103) ให้ความหมายว่า หมายถึงระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียนอันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านปัจจัยต้นสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมจะส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ย่อมจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนด้วย

2.2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ (2539 : 65 - 68) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสังคมของตัวแปร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดามีผลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

เดลฟ์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 21 ; อ้างอิงจาก Delph. 1971 : 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่มีใช้สถิติปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากครอบครัวที่ยากจน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนน CTP ได้คะแนนน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีปัญหาการปรับตัวสูง
2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีปัญหาทางการปรับตัวน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนทั่ว ๆ ไป
3. ครูตั้งความคาดหวังและประมาณค่าไว้ว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวดี จะมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักเรียนที่ยากจนในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางการปรับตัวสูงทำให้การเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของที่บ้าน มีความสัมพันธ์กับทักษะด้านการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ถ้าทางบ้านให้การเอาใจใส่ดูแล การส่งเสริมให้กับนักเรียนในด้านที่มีความถนัดโดยทั่วไปแล้ว การที่ผู้ปกครองที่มีฐานะดี มีการจัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ จัดอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ รวมทั้งให้การสนับสนุน และส่งเสริมกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนผู้ปกครองที่มีฐานะระดับกลางมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนมากกว่าครอบครัวที่มีฐานะยากจน จึงอาจจะพอทราบถึงปัญหาการเรียนของเด็กนักเรียนมากกว่า และให้ความช่วยเหลือ เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียนได้

2.2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ซอง และ แฮลตี (Song and Hattie. 1984 : 1267 – 1281) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวว่า เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

วาสนา พิทักษ์สาธิต (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 24 – 25 ; อ้างอิงจาก วาสนา พิทักษ์สาธิต. 2527) ได้จำแนกสภาพแวดล้อมทางบ้านออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ระหว่างพี่น้องกับเด็ก และสภาพทั่วไปของครอบครัว
2. องค์ประกอบด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับ รายจ่ายของครอบครัว ภาระของผู้ปกครอง การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายในเรื่องการศึกษา และส่วนตัว และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้อื่น
3. องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมในบริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเป็นอยู่ของคนในละแวกเดียวกัน

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวนั้นมีส่วนสำคัญ

เป็นอย่างมากในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และผู้ปกครองมีเจตนาที่ดีต่อให้ความรัก กำลังใจ ความอบอุ่น จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จ

2.2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง

มอร์ริว ; และวิลสัน (Morrow ; & Wilson. 1996:501-510) ศึกษาเด็กที่เรียน

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับสติปัญญาสูงสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประสบความสำเร็จทางการเรียน ส่วนอีกกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน ทั้งหมดจำนวน 96 คนโดยให้เด็กตอบแบบสอบถามรายงานความสัมพันธ์ในครอบครัวออกเป็น 16 ด้าน พบว่าเด็กที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนนั้น พ่อแม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ยอมรับเด็ก ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มีความไว้วางใจเด็กในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ยอมรับให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมทั้งให้กำลังใจ แต่ไม่เร่ร่อนเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียนมากเกินไป ส่วนเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีคะแนนด้านต่าง ๆ ก่อนข้างต่ำ

เวกแกนด์ (วรรณา ทองนุ้ย . 2523:12; อ้างอิงจาก Weigand. 1957) มีความสนใจในเรื่องการปรับตัวของนักเรียนและบทบาทของพ่อแม่ในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ ได้สรุปการศึกษาไว้ดังนี้ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน มีความแตกต่างกันทางการปรับตัว และทัศนคติต่อวิชาการเรียน นักเรียนที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนมีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่า นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน

กวินทร์ ธรรมนุด (2522 : 20) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูกไม่รู้ว่าอะไรควรไม่ควรอย่างไร ชอบงานชนิดไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวทางลัด หรือความสะดวกสบายต่าง ๆ

อรพินธ์ ชูชม (2522 : 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษา พบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือมีความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดขึ้นกับอารมณ์ของเด็ก

สมทรง สุวรรณเลิศ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 :23 ; อ้างอิงจาก สมทรง สุวรรณเลิศ . 2514 : 7 – 9) ศึกษาเด็กที่มีปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย หรือในเด็กฉลาดมาก แต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กมีแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน นักเรียนที่

ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้รับการสั่งสอนปรับตัวตนจากทางบ้านและมีศักยภาพที่ดีต่อการบ้าน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มาจากสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวจะมีประสบความสำเร็จเพราะพื้นฐานที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความมั่นใจในการทำสิ่งต่างๆ ราบรื่น เป็นมิตร

2.2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 84 - 85) เสนอลักษณะความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถบุคคลเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณของความหวัง (Magnitude) กล่าวคือ ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งแตกต่างไปในแต่ละบุคคล หรือแตกต่างกันไปในบุคคลเดียวกัน เมื่อต้องถูกเสนองานที่มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน

มิติที่ 2 เกี่ยวกับการแผ่ขยาย (Generality) ความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถของตนอาจแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่งไปยังสถานการณ์อื่นในปริมาณที่แตกต่างกันได้ ประสบการณ์บางอย่างไม่ทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนแผ่ขยายไปสู่สถานการณ์อื่น

มิติที่ 3 เกี่ยวกับความเข้มหรือความมั่นใจ (Strength) ถ้าความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนมีความเข้มน้อย หมายถึงบุคคลไม่มั่นใจในความสามารถของตน เมื่อเหตุการณ์ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้าความมั่นใจมาก บุคคลจะมีความบากบั่นมานะพยายาม แม้ว่าจะประสบเหตุการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังบ้างก็ตาม

นิภา นิธยาน (2530 : 134) กล่าวว่า บิดามารดาที่มีความทะเยอทะยานใฝ่สูงสำหรับชีวิตในอนาคตของลูก ซึ่งการกระทำของบิดามารดามีผลให้เด็กบางคนเกิดความมั่นใจหรือเกิดอารมณ์แค้นเคียดได้ และความรู้สึกในจิตใจมักเกิดจากบิดามารดา 2 ประเภท คือ

1. บิดามารดาที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์ในชีวิต และการงานมาแล้ว จึงผลักดันยั่วยุกลูกให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในระดับเดียวกับตน
2. บิดามารดาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว หรือไม่มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน และแสดงความสามารถในวัยที่ผ่านมา จึงผลักดันลูกโดยหวังจะให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างสูงในชีวิต เพื่อเป็นการชดเชยความรู้สึกขาดแคลนสิ่งนี้ในชีวิตของตนเอง

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2541 : 22 – 23) กล่าวว่า เยาวชนมีความกระตือรือร้นมากในการสอบเอนทรานซ์ ซึ่งเด็กก็จะเครียด และความเครียดส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมของบิดามารดาที่ต้องบังคับบีบบังคับ ให้เด็กเลือกเรียนตามที่ถูกครอบงำต้องการ มีความคาดหวังสูงกับเด็ก คาดหวังเกินความเป็นจริง เด็กมีความกดดันสูง เพราะกลัวบิดามารดาผิดหวัง ทำให้ส่งผลถึงปัญหาในตัวเด็กเอง

อัจฉรา สุขารมณ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนเพราะถ้าผู้ปกครองมีการตั้งความคาดหวังไว้กับนักเรียนแล้วมักจะให้ความสนนสนุน และปลูกฝังให้นักเรียนทำให้ได้ตามสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ หรือคาดหวังไว้ เพราะฉะนั้นอาจจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ถูกปกครองคาดหวัง หรือส่งผลให้เกิดความกดดันและมีปัญหาทางด้านการเรียน

2.2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 58) ได้ศึกษาความคาดหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร พบว่าความคาดหวังทางด้านการศึกษา บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงไปกว่านี้ขึ้นไป และในด้านความคาดหวังทางด้านอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าบิดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีความคาดหวังให้บุตรมีวิชาชีพที่เกี่ยวข้องสูงที่สุด

มัลลิกา นิตยากร และคณะ (2533 : 79) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษามหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน คือ ความคาดหวังของผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 79) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ ของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

แอนดรูว์สัน (Anderson 1995 : 15 – 23) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามี

อิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้เกิดความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116 – 117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมากทางด้านความพยายามที่จะให้ประสบความสำเร็จของผู้ปกครอง

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527:48-67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนสำหรับผู้เรียนและผู้สอนในแง่ของปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่าง ๆ มี 4 ประการคือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนมิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น
2. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเองเป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความรักและความสามัคคีในหมู่ผู้เรียน
3. ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนและวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะทำให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้นสะดวกขึ้น และลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น
4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ ความปลอดภัยจากกลิ่นควัน และเสียงตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

2.3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

โอเบอร์ทัพเฟอร์ (วิลาส บุญทองขาว. 2547:17; อ้างอิงมาจาก Oberteuffer.1954:296-297) ศึกษาสภาพจิตที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษา

พบว่าอิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่ง ที่มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็กและการจัดบรรยากาศของห้องเรียนดีจะมีส่วนช่วยให้เด็กมีความอดทนต่อการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วย วิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู

2.3.2.1 เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู

ประหยัด ทองมาก (2526:8) กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนว่าครูมีความสำคัญที่สุด เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียนครูจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุดรองไปจากพ่อแม่ และได้ศึกษาความเจริญเติบโตของเด็กอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับธรรมชาติ จิตใจ และความต้องการของเด็ก ครูจึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ จิตใจและความประพฤติของเด็ก มีผู้กล่าวว่าครูเป็นพ่อแม่คนที่สองของเด็ก กล่าวคือ ครูมิใช่เพียงแต่ให้ความรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผู้อบรมกล่อมเกลานิรันดร์และความประพฤติของเด็ก ดังนั้นการที่เด็กจะมีความสุขและเรียนหนังสือได้นั้น จึงอยู่ที่ครูจะปฏิบัติต่อเด็ก ช่วยเหลือเด็กในด้านการเรียน การแสดงความรักความอบอุ่น การช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และการเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533:2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสำเร็จในด้านการสอน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศ ปราศจากการข่มขู่ เด็กนักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กจึงมีชีวิตผูกพันอยู่กับครูการแสดงออก นิรันดร์ใจคอ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก

นารี โนภิระ (2536:9) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุดนอกจากด้านการเรียนการสอน และให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียนส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพที่ดี ให้ความรักความอบอุ่น เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะครูให้ความรักความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงใจ

พร้อมทั้งยอมรับและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน และตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

2.3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526 : 54) ศึกษาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 634 คนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยและแบบอัตตาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กรอนลันด์ (สุรัช โกศลทะกุล . 2526:32: อ้างอิงจาก Groulung . 1995) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

วัฒนา พุ่มเล็ก (2535:97) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำจะประสบปัญหาการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะนักเรียนและเพื่อนมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในการเรียน มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความสามัคคี เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนออเงิน (อ่อนเหม อนุสรณ์)

3.1 ประวัติโรงเรียนออเงิน (อ่อนเหม อนุสรณ์)

โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหม อนุสรณ์) เป็นโรงเรียนในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่เลขที่ 60 หมู่ 1 ถนนสุขาภิบาล 5 แขวงออเงิน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เป็นชุมชนเขตต่อเมือง อยู่ใกล้กับวัดอยู่ดีบารุง

ธรรม และชุมชนเคหะจอเงิน ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ผู้ปกครองจึงคาดหวังว่าโรงเรียนจะเป็นที่พึ่ง ที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตเด็ก ๆ ให้ดีขึ้น กว่าเดิมโรงเรียนจอเงิน (จอเงิน อนุสรณ์) ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2475 ปัจจุบันมี นักเรียนระดับ ป1 –ป6 จำนวนทั้งสิ้น 568 คน

โดยรองอำมาตย์เอก ขุนอนุบาล สิมารักษ์ นายอำเภอบางเขน เป็นผู้จัดตั้งขึ้นและดำรงอยู่ ด้วยเงินรัฐบาลช่วยการประถมศึกษา สถานที่ตั้งโรงเรียนระยะแรกตัวโรงเรียนยังไม่มี ได้อาศัย ศาลาการเปรียญวัดจอเงินเป็นที่เรียน เจ้าอธิการพ่วงวัดจอเงินได้ช่วยเหลือในการจัดตั้ง ต่อมา นายทวี อุชชิน นายอำเภอบางเขน ได้ของบประมาณรัฐบาลจัดสร้างเป็นอาคารเรียนขึ้น การ ก่อสร้างครั้งนี้ใช้เงินงบประมาณการประถมศึกษา เป็นจำนวนเงิน 4,500 บาท สร้างเมื่อ พ.ศ. 2482 เมื่อตั้งโรงเรียนใหม่ๆ ได้แบ่งชั้นเรียนเป็น 6 ชั้น มีครู 6 คน ภารโรง 1 คน การจัดตั้งนี้คือ ชั้น ป.1 ก, ป.1 ข, ป.2, ป.3, ป.4 และมีชั้นมูลด้วย รวม 6 ชั้น มีครูสอนครบชั้น ปีการศึกษา 2514 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จึงได้เปิดสอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นเป็นครั้งแรก มีนักเรียนมาเข้าเรียน 20 คน ชาย 16 คน หญิง 4 คน จนถึงปีการศึกษา 2516 จึงเปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2517 ได้มีพิธีเปิดป้ายชื่อโรงเรียนที่อาคารหลังใหม่ เปลี่ยนจาก ชื่อโรงเรียนวัดจอเงิน เป็น โรงเรียนจอเงิน (จอเงิน - อนุสรณ์) โดย นายสุทิน สังข์มงคล หัวหน้าเขตบางเขนเป็นประธาน การเปลี่ยนชื่อโรงเรียนครั้งนี้ เพื่อเป็นเกียรติแก่บุคลากรของ เจ้าของที่ดินที่มีศรัทธาขายที่ดินให้สร้าง ปัจจุบันมีนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 568 คน

ปัจจุบัน ผู้บริหารคือ นางประภา ศิริสมบัติ มาดำรงตำแหน่ง อาจารย์ใหญ่ เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2547 มีผู้ช่วยผู้บริหาร 1 คน คือ นายวีระชาติ บุญเสริมสุข มาดำรงตำแหน่งผู้ช่วย อาจารย์ใหญ่ เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2547

ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนจอเงิน (จอเงิน อนุสรณ์) ในปีการศึกษา 2547 โรงเรียน ได้ ดำเนินงานตามธรรมนูญโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยเน้นกระบวนการพัฒนางานบริหาร และการจัดการให้ได้มาตรฐาน การศึกษา ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้บริหาร

3.2 เป้าหมายของโรงเรียนจอเงิน (จอเงิน อนุสรณ์)

ในปีการศึกษา 2547 โรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายไว้ คือ

นักเรียน ของโรงเรียนร้อยละ 75 มีความรู้พื้นฐานที่จำเป็น และให้กำหนดไว้ตาม หลักสูตรขั้นพื้นฐาน คือ เป็นนักเรียนที่ดี เก่ง มีความสุข มีคุณภาพขั้นพื้นฐาน สามารถอยู่

ร่วมกันในสังคมได้ คือ มีวินัย ขยัน อดทน รักความสะอาด ปฏิบัติตามกฎ คติพจน์ของโรงเรียน และสังคม รู้จักใช้ และรักษาสินทรัพย์อย่างประหยัด

ครู ร้อยละ 80 เป็นครูมืออาชีพ มีการศึกษาหาความรู้ เรียนรู้ การทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นการพัฒนาตนเอง พัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เรียนรู้ ตามศักยภาพอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

โรงเรียนได้ขอความร่วมมือ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดี กับชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันพัฒนาโรงเรียน และนักเรียนประกอบด้วย แผนงานหลัก 7 แผนงาน คือ

1. แผนพัฒนาการบริหารจัดการ

- 1.1 ดำเนินการตามแผนพัฒนาโรงเรียนปี 2546 – 2548 โดยระดมความคิดเห็นของผู้ปกครองชุมชนกรรมการโรงเรียน เพื่อร่วมกันดำเนินการตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียน เป้าหมายของการพัฒนาให้ชัดเจน
- 1.2 โครงการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสะดวกในการสืบค้นและใช้งานที่ทันสมัย
- 1.3 โครงการปรับปรุงโครงสร้างโรงเรียน เพื่อจัดแบ่ง และแสดงให้บุคลากรทราบโดยทั่วถึง และเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ตรงกัน

2. แผนพัฒนาบุคลากร

- 2.1 โครงการจัดทำผลงานวิชาการ
- 2.2 โครงการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และสุขภาพจิต
- 2.3 โครงการพัฒนาส่งเสริมความรู้ ความสามารถให้กับบุคลากร
- 2.4 โครงการอบรมครู เพื่อพัฒนางานแบบบูรณาการ

3. แผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (งานวิชาการ)

- 3.1 โครงการประเมินผลเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน
- 3.2 โครงการจัดการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.3 โครงการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.4 โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ตามสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม
- 3.5 จัดนิทรรศการทางวิชาการ เพื่อแสดงความก้าวหน้าด้านการจัดการเรียนการสอน
- 3.6 โครงการอบรมการสอนโดยใช้โครงงาน
- 3.7 โครงการนิเทศการจัดการเรียนการสอน
- 3.8 โครงการส่งเสริมจริยธรรม
- 3.9 โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

- 3.10 จัดห้องศูนย์ พัฒนาการเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ในทุกระดับชั้น
- 3.11 จัดทำธนาคารข้อสอบ
- 3.12 จัดทำสารสนเทศประจำห้องเรียน
- 3.13 โครงการจัดแผนบูรณาการ
- 3.14 โครงการจัดทำสื่อ ICT
- 3.15 โครงการพัฒนาครูใช้ ICT
- 3.16 โครงการทบทวน ลูกเสือ – ยุวกาชาด

4. แผนพัฒนาอาคารสถานที่

- 4.1 จัดโครงสร้างห้องจัดการเรียนการสอนอาคารใหม่
- 4.2 ปรับปรุงสวนศึกษานิเวศน์ และสิ่งแวดล้อมรอบโรงเรียน
- 4.3 ปรับปรุงท่อน้ำทิ้งรอบ ๆ บริเวณโรงเรียน
- 4.4 ปรับพื้นที่ทางเดิน และลานอเนกประสงค์
- 4.5 ปรับปรุงสถานที่ / บ้านพักของบุคลากรในโรงเรียน
- 4.6 จัดทำสวนเกษตรข้างอาคาร 5 ชั้น และสวนหย่อม
- 4.7 พัฒนาห้องสมุด
- 4.8 พัฒนาห้องคอมพิวเตอร์

5. แผนการใช้งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสวัสดิการ

- 5.1 จัดบริการสวัสดิการต่าง ๆ แก่ครูและนักเรียน
- 5.2 จัดบริการห้องสมุดให้เพียงพอ แก่ความต้องการของนักเรียน
- 5.3 โครงการห้องสมุดให้เพียงพอแก่ความต้องการของนักเรียน
- 5.4 ร่วมมือกับศูนย์สาธารณสุขตรวจร่างกายนักเรียนเป็นประจำ
- 5.5 จัดให้นักเรียนได้ประกันอุบัติเหตุตามความสมัครใจ
- 5.6 จัดบริการแนะแนวแก่นักเรียน
- 5.7 จัดบริการด้านโสตทัศนศึกษา
- 5.8 จัดให้มีการรักษาพยาบาลเบื้องต้น เมื่อเกิดการเจ็บป่วยอุบัติเหตุ และนำส่งแพทย์ (ห้องพยาบาล)
- 5.9 จัดบริการอาหารกลางวัน ที่สะอาดที่ถูกหลักโภชนาการ แก่นักเรียนทุกระดับชั้น
- 5.10 จัดห้องจริยธรรม

6. แผนพัฒนาความสัมพันธ์ชุมชน

- 6.1 โครงการประชุม ผู้ปกครอง ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
- 6.2 โครงการประชาสัมพันธ์จากโรงเรียนสู่บ้าน โดยจัดทำสารสัมพันธ์
- 6.3 โครงการปรับปรุงศาลารักการอ่าน เพื่อบริการผู้ปกครอง และชุมชน
- 6.4 โครงการงานรวมใจเพื่อการศึกษา

7. แผนพัฒนาการประเมินภายในเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา

- 7.1 โครงการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปี
- 7.2 จัดทำรายงานเพื่อเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง
- 7.3 นำผลการประเมินมาพัฒนางาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหม่อนนุสรณ์) กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 120 คน และนักเรียนหญิง 110 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหม่อนนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงและเติมคำในช่องว่างซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านให้ครบถ้วน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ค่าเฉลี่ยที่ได้จากระดับผลการเรียน 2 ภาคเรียน (ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.....

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- ☐ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ระดับปริญญาตรี
☐ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ของครอบครัวต่อเดือนประมาณบาท

6. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
☐ เกษตรกรรม / ประมง
☐ รับจ้าง / ลูกจ้าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของสมจิตต์ เพิ่มพูน (2532) และกนกวรรณ อุ่นใจ(2535)

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าแสวงหาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อ ความก้าวหน้าในการทำงาน					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้ไป เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9) ในการ
วิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของวิชัย เอียดบัว (2534)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนจะได้รับการยกย่องมากขึ้นถ้า นักเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
00	ในการสอบเข้าศึกษาต่อ การรู้ภาษาอังกฤษ จะมีประโยชน์เป็นอย่างมาก					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของแบนดูรา (1977)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองมีการซักถามถึงผลการเรียนของนักเรียน					
00	ผู้ปกครองซื้อหนังสือประกอบเสริมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของประเทิน มหาจันทร์(2521) และช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความความหวังของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความความหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่าน ข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความรู้ด้าน ภาษาอังกฤษมาก ๆ					
00	ผู้ปกครองต้องการให้ไปศึกษาต่อ ต่างประเทศ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของนพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527) และผกาทิพย์ เกษรากุล(2524)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน เมื่อ นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีนักท่องเที่ยว ผ่านมาเที่ยวเป็นประจำ					
00	ห้องเรียนหรือห้องสมุดของนักเรียนมีการ จัดการเตรียมหนังสือเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษให้สามารถอ่านได้อย่าง พอเพียง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัย
ครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	1.34-3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครูเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของประหยัด ทองมาก (2526) และ ประทีป แสงเปี่ยมสุข
(2533)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อ นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อนักเรียนที่มาไม่ทันเข้าชั้นเรียนครูมีการอธิบายเพิ่มเติมให้					
00	ครูผู้สอนมีการทบทวนบทเรียนกันก่อนการสอนเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย	1.34-3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของ สมพร พรหมจรรย์ (2540) และ สิริชัย โกศลละกุล (2526)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนตามแนวคิดจากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อมีกิจกรรมกลุ่ม เพื่อนจะชวนให้เข้า กลุ่มก่อนที่จะชวนเพื่อนคนอื่น					
00	เมื่อนักเรียนไม่ได้มาโรงเรียนเพื่อนจะช่วย อธิบายบทเรียนในวันที่ขาดเรียนให้ฟัง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9) ในการวิจัย
ครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
คะแนนเฉลี่ย	1.34-3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิตยสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ของ ไพบุลย์ อินทวิชา (2510) และพิมพ์มาศ ตัณฑ์เจริญรัตน์(2532)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียน					
00	ข้าพเจ้ามาเรียนไม่ทันเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	1	5
จริง	2	4
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	4	2
จริงน้อยที่สุด	5	1

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	นักเรียนมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	นักเรียนมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	นักเรียนมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2.นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนของโรงเรียนที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีลักษณะใกล้เคียงจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.000 – 5.856

2.2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อจำแนกระหว่าง 3.473 – 6.355

2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.646 – 8.367

2.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองมีจำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.333 – 8.775

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพมีจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.240 – 6.561

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีจำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.79 – 9.391

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.529 – 6.242

2.8 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.000 – 6.355

3.หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกมาแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

1.1 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9532

1.2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9572

1.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9682

1.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองมีจำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9588

3.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพมีจำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9605

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีจำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9728

3.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9637

3.8 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9715

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 230 ฉบับในห้องเรียนของนักเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถามได้ครบทุกฉบับ โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 ถึง วันที่ 24 กรกฎาคม 2548

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ กล่าวคือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยวิเคราะห์ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 2.2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 2.2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน ออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยการ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของแต่ละตัว (Mean Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ซึ่งการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ ในที่นี้คือค่าสมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน ในที่นี้คือค่าสมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ

X_4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_5	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
X_6	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี
X_7	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
X_8	แทน	รายได้ของครอบครัว
X_9	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกรรม / ประมง
X_{11}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง / ลูกจ้าง
X_{12}	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_{13}	แทน	แรงจูงใจในการเรียน
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_{15}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{16}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
X_{17}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{18}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหม่อนอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบโดยจำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ที่เป็นกลุ่มเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ	ระดับองค์ประกอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	120	52.2
	หญิง	110	47.8
	รวม	230	100.0
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	188	81.7
	ปริญญาตรี	27	11.7
	สูงกว่าปริญญาตรี	15	6.5
	รวม	230	100.0
อาชีพของผู้ปกครอง	ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	31	13.5
	เกษตรกรรม / ประมง	9	3.9
	ลูกจ้าง / รับจ้าง	190	82.6
	รวม	230	100.0

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 230 คน เมื่อจำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย (X_1) มากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 52.2 รองลงมาเป็นเพศหญิง (X_2) จำนวน 110 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 47.8 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) จำนวน 188 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 81.7 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี (X_6) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นอาชีพลูกจ้าง / รับจ้าง (X_{11}) มากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 รองลงมาเป็นอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอาชีพเกษตรกรรม / ประมง (X_{10}) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบ โดยจำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบ โดยจำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	10.62	.970	วัยเด็กตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.51	1.017	ปานกลาง
รายได้ของครอบครัว	13835.21	16913.913	ปานกลาง
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.68	.418	มาก
แรงจูงใจในการเรียน	3.64	.402	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.92	.513	ดี
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.56	.361	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพ	3.43	.494	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.55	.588	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.65	.669	ดีพอใช้
ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.94	.359	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 230 คนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบ จำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) อยู่ในเกณฑ์มาก สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) อยู่ในระดับดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) รายได้ผู้ปกครอง (X_8) แรงจูงใจในการเรียน (X_{13}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{16})

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) อยู่ใน
ระดับปานกลาง อายุอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลาย และปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y) อยู่ใน
ระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	Y
X ₁	1.000	-1.000*	.008	-.029	-.115	.052	.112	.112	.119*	-.076	-.141*	-.209*	-.116	-.067	-.073	-.053	-.164*	-.060	.058
X ₂		1.000	-.008	.029	.115	-.052	-.112	-.112	-.199*	.076	.141*	.209*	.116	.067	.073	.053	.164*	.060	-.058
X ₃			1.000	-.207*	.120	-.082	-.080	-.136*	-.137*	.147*	.048	-.044	-.056	-.147*	.040	-.108	-.069	-.083	-.165*
X ₄				1.000	.001	-.031	.039	.037	.149*	-.103	-.082	.159*	.173*	.203*	.103	.104	.104*	.091	-.017
X ₅					1.000	-.772*	-.559*	-.278*	-.143*	.095	.080	.006	.060	.042	.056	.099	-.053	-.023	.091
X ₆						1.000	-.096	.131	.093	-.074	-.046	-.070	-.065	-.049	-.036	-.101	.047	-.035	-.106
X ₇							1.000	.263*	.102	-.053	-.065	.081	-.010	-.003	-.040	-.023	.021	.083	-.005
X ₈								1.000	.201*	-.051	-.155*	.043	.023	.111	-.126	-.012	.069	.003	-.054
X ₉									1.000	-.080	-.860*	.101	.089	.109	-.054	-.028	.018	.112	.000
X ₁₀										1.000	-.440*	-.173*	-.020	-.106	-.018	-.093	-.089	-.037	.039
X ₁₁											1.000	-.002	-.070	-.044	.058	.073	.029	-.082	-.020
X ₁₂												1.000	.472*	.386*	.306*	.187*	.444*	.404*	-.021
X ₁₃													1.000	.324*	.232*	.251*	.415*	.395*	-.101
X ₁₄														1.000	.202*	.308*	.394*	.560*	.070
X ₁₅															1.000	.085	.344*	.186*	.017
X ₁₆																1.000	.343*	.371*	.092
X ₁₇																	1.000	.581*	-.131*
X ₁₈																		1.000	-.080
Y																			1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 16 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) ระดับ การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) ระดับปริญญาตรี (X_6) ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) รายได้ผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพเกษตรกรรม / ประมง (X_{10}) อาชีพลูกจ้าง / รับจ้าง (X_{11}) ลักษณะมุงอนาคต (X_{12}) แรงจูงใจในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{15}) ลักษณะ ทางกายภาพ (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์องค์ประกอบด้าน ส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ดังแสดงในตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	2.401	.545	2.657**
Residual	226	27.174	.120	
Total	229	29.575		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนเชิงเส้นตรง มี 3 องค์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดง รายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₃	-.167	.048	-.274	.165	.027	6.378**
X ₃ X ₁₇	-.121	.042	-.225	.218	.048	4.876**
X ₃ X ₁₇ X ₁₈	-.061	.024	-.165	.285	.081	2.234**
R = .285						
R ² = .081						
SE = .346						
a = 3.750						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่ามีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ (X₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₇) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₈) โดยมีองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบรวมกันพยากรณ์ปัญหาของนักเรียนได้ร้อยละ 8.10

จากผลในตาราง 5 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 3.750 - .167 X_3 - .121 X_{17} - .061 X_{18}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.274 X_3 - .225 X_{17} - .165 X_{18}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพล ต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับ ปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อ ปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ในช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 230 คน เป็น นักเรียนหญิง 110 คน และนักเรียนชาย 120 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) สังกัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอนดังนี้

แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.000 – 5.856

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.473 – 6.355

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.646 – 8.367

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองมีจำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.333 – 8.775

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพมีจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.240 – 6.561

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีจำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.79 – 9.391

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.529 – 6.242

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.000 – 6.355

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 230 ฉบับในห้องเรียนของนักเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถามได้ครบทุกฉบับ โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 ถึง วันที่ 24 กรกฎาคม 2548
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ กล่าวคือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่า สมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/FW ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย X และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17})

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 16 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) รายได้ของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกรรม / ประมง (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ลูกจ้าง / รับจ้าง (X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) แรงจูงใจในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบร่วมกันพยากรณ์ปัญหาของนักเรียนได้ร้อยละ 8.10

4. สมการพยากรณ์ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 3.750 - .167 X_3 - .121 X_{17} - .061 X_{18}$$

4.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.274 X_3 - .225 X_{17} - .165 X_{18}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17}) อภิปรายได้ดังนี้

1.1 อายุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า นักเรียน ที่มีอายุในช่วงวัยเด็กตอนปลาย มีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ ส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มักเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็นมีความกระตือรือร้น ค้นคว้าหาความรู้ในการเรียน เริ่มมีความคิดวางแผนเป้าหมายในชีวิต การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่มี ความซับซ้อน เนื้อหาการเรียน รายละเอียดต่าง ๆ ในการเรียนของนักเรียนวัยนี้ยังอยู่ในขั้นพื้นฐาน เกิดความสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น โดยแสดงความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียน จึงส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ รุ่งทิพา จักรกร (2521 : 181) กล่าวว่า เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กจึงมีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ การที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยครูให้ความเป็นกันเอง ให้กำลังใจนักเรียน ให้ความช่วยเหลือ มีเวลาให้คำปรึกษา ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน จึงส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียน สามารถขอคำอธิบายเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน เห็นความสำคัญของการเรียนทำให้นักเรียนมีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ดังที่ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533:2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสำเร็จในการสอนส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศที่ดี ปราศจากการข่มขู่ เด็กนักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กจึงมีชีวิตผูกพันอยู่กับครู ดังนั้นการแสดงออก นิสัยใจคอ

และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไทด์แมน (จักรินทร์ พริงทองฟู. 2546 : 25 ; อ้างอิงจาก Tiedmam . 1942 : 657 – 664) ได้ศึกษาสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการ ที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 16 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) รายได้ของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกรรม / ประมง (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ลูกจ้าง / รับจ้าง (X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) แรงจูงใจในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) อภิปรายได้ดังนี้

2.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่านักเรียนชายบางคนมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาติของเพศชายแล้ว จะไม่สนใจในเรื่องของการท่องจำ แต่ชอบที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย และไม่อยู่นิ่งมากกว่า วิชาภาษาอังกฤษเองก็เป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องศัพท์ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนชายบางคนจึงไม่มีความสุขกับการเรียน ขาดสมาธิในการเรียนและเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความยากลำบาก ทำให้ประสบกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

การที่นักเรียนชายบางคนมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชายบางคนก็สนใจและชอบในวิชาท่องจำ เพราะต้องการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้รู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้นเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความจำเป็นเพื่อในการศึกษาต่อ จึงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคนมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงบางคน ไม่ชอบวิชาที่ต้องท่องจำ ไม่ใส่ใจในความละเอียดอ่อนของภาษา ชอบทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ชอบการเล่นกีฬา ชอบวิชาภาคปฏิบัติมากกว่า ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นไปด้วยความยากลำบาก ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเองเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องศัพท์ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ประสบปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

การที่นักเรียนหญิงบางคนมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน ชอบวิชาท่องจำ และชอบการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษก็เป็นวิชาที่ต้องท่องจำ และเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร การที่ต้องการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้รู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้น เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความจำเป็นเพื่อในการศึกษาต่อ นักเรียนหญิงจึงมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งสอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (2529 : 181) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ถ้อยคำ พบว่า เพศหญิงแสดงออกทางถ้อยคำได้อย่างสม่ำเสมอ และคล่องแคล่วมากกว่าเพศชาย และแม้แต่ในระหว่างเรียนชั้นประถมจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศหญิงก็ได้รับคะแนนในด้านถ้อยคำ และทำงานได้ดีกว่าเพศชายในวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากจึงไม่สนใจในการเรียน ไม่เห็นความจำเป็นของการขยันหมั่นเพียรในการศึกษาหาความรู้ ไม่ตั้งใจเรียน และท่องศัพท์เป็นประจำอยู่เสมอจึงทำให้ผลการเรียนลดต่ำลง

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่สนใจในการเรียนโดยปกติจะตั้งใจเรียนและท่องคำศัพท์เป็นประจำอยู่เสมอจะส่งผลให้มีการเรียนที่ดีและไม่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดี จึงไม่สนใจในการเรียน ไม่ทบทวนความรู้ และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและเมื่อเนื้อหาของวิชามีความซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับชั้นการศึกษา จึงทำให้ผลการเรียนลดต่ำลง

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีทัศนคติที่ดี อาจเกิดจากความสัมพันธ์ที่ดีกับครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ ครูให้กำลังใจ ให้ความสนใจ จึงสนใจในการเรียนและมีความตั้งใจ ส่งผลให้ไม่มีปัญหาในการเรียน

2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่มีความรู้ และไม่ได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนและการใช้วิชาภาษาอังกฤษใน

อนาคตจึงไม่ได้ให้การสนับสนุนในทางด้านการเรียนเท่าที่ควร และไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนในการทำบ้านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมได้ จึงส่งให้ให้นักเรียนมีปัญหาการเรียนวิชามาก

นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมองเห็นถึงความสำคัญของการเรียนของนักเรียนตระหนักถึงประโยชน์และสิ่งที่จะได้รับจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีการปลูกฝังอบรมสั่งสอนและสนับสนุนให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การเรียนพิเศษ เป็นต้น นักเรียนจึงมีปัญหาในการเรียนน้อย

2.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองอาจไม่มีเวลาที่จะดูแลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่าที่ควร เพราะอาจใช้เวลาส่วนใหญ่ทำมาหากิน และอาจคิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนในระดับนี้ ซึ่งสามารถเรียนในวิชาอื่น ๆ ได้ จึงทำให้นักเรียนได้รับการสนับสนุนและเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนน้อยจากผู้ปกครอง จึงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้ความสำคัญทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครองเห็นประโยชน์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมากในการดำเนินชีวิต และอยากให้นักเรียนได้รับการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครอง ดังนั้นผู้ปกครองจึงสนับสนุนและให้กำลังใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2526 : 54-56) ทำการวิจัยกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา พบว่า การศึกษาของบิดามารดา ระดับการศึกษายังสูงเท่าไรจะตั้งความหวังให้เด็กได้รับการศึกษาสูงเท่านั้น

จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.6 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีบางคนมีการสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงมักจะเล็งเห็นถึงความสำคัญในอนาคตของนักเรียน และได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้ปกครองมีความคาดหวังว่าอยากให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเหมือนกับตน หรือได้ดีกว่าผู้ปกครองเอง ดังนั้นผู้ปกครองจึงให้การเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี

ดี จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณได้รับการสนับสนุนและผู้ปกครองให้ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เหตุนี้เองทำให้นักเรียนมีการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่ดี

นักเรียนบางคนที่คุณปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลา มีงานมาก ต้องคิดตลอดเวลา มีเวลาเอาใจใส่นักเรียนน้อย ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เพียงพอ จึงมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่คุณปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.7 รายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแสดงว่า นักเรียนบางคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ของผู้ปกครองสูงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ บางครอบครัวที่มีรายได้ของผู้ปกครอง สูงซึ่งแลกมากับการทำงานที่ยากลำบากและทุ่มเทเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้สูง ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนไม่มีผู้ปกครองคอยให้กำลังใจ คอยให้คำแนะนำต่าง ๆ แล้ว จึงไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียน

นักเรียนบางคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ของผู้ปกครองสูงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้สูงย่อมมีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์การเรียน ทำให้นักเรียนมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เทป วีดีโอ ช่วยสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น และพ่อแม่ไม่มีความเครียดเรื่องการใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอ ก็มีเวลาพอที่จะมาสนับสนุนเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน พุดคุยให้คำปรึกษาต่าง ๆ ได้ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนจึงประสบปัญหาน้อย

นักเรียนบางคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่ำมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่รายได้ของผู้ปกครอง ต่ำ แต่มีค่าใช้จ่ายที่สูง ผู้ปกครองต้องดิ้นรนหางานทำ นักเรียนบางคนต้องช่วยผู้ปกครองทำงานทำให้ไม่มีเวลาร่วมทบทวนบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ อนันต์ อนันตรังสี (2539 : 68) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญในการศึกษาปัญหา นักเรียนไว้ว่า สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ครอบครัวของนักเรียนส่วนมากต้องต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง เช่น ค่าครองชีพที่สูงขึ้น การหารายได้ไม่พอรายจ่าย บิดามารดาของเด็กต้องออกไปทำงานนอกบ้าน อาจทำให้เด็กมีปัญหา และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 54 – 56) ซึ่งศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ภายในบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่า ฐานะของครอบครัวที่ต่างกันทำให้ลักษณะปัญหาที่เด็กประสบแตกต่างกันด้วย

นักเรียนบางคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่ำ มีปัญหาการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นความยากลำบากของผู้ปกครองแล้วเกิดความมูมานะ อยากจะมีอนาคตที่ก้าวหน้า จึงตั้งใจเรียน แบ่งเวลาศึกษาหาความรู้ ท่องศัพท์ ทบทวนบทเรียนเมื่อมีโอกาส จึงประสบปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2.8 อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจบางคนไม่พอใจกับรายได้ที่ได้รับ ทั้งนี้เพราะรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่ได้รายได้ต่อเดือนน้อย จึงต้องหางานพิเศษทำ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักเรียน ไม่ค่อยได้พูดคุยหรือถามเรื่องการเรียนมากนัก นักเรียนขาดที่ปรึกษา จึงไม่สนใจเรียน ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมาก

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะมีรายได้ที่แน่นอน ทำงานเป็นเวลา จึงมีเวลาให้นักเรียน สามารถอบรมสั่งสอนในเรื่องส่วนตัว และเรื่องเรียนได้อย่างเหมาะสม เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก็จะยิ่งช่วยสนับสนุนในเรื่องการทำแบบฝึกหัด การท่องศัพท์ ทำให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนที่ดี กระตือรือร้นในการเรียน จึงมีปัญหการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2.9 อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกรรมหรือประมง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือประมงที่มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ อาชีพเกษตรกรรมหรือประมง เป็นอาชีพที่รายได้ไม่แน่นอน ซึ่งอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ ฤดูกาล สภาพเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำงานเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเท่าที่ควร ประสบการณ์จากการทำงานของคนรอบครัวทำให้ไม่เห็นความจำเป็น หรือกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนบางคนหลังเลิกเรียนต้องรีบไปช่วยผู้ปกครองทำไร่ ทำนา ทำให้ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ ทำการบ้าน หรือทบทวนบทเรียน ผลการเรียนลดลงและเกิดปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามมา

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือประมงที่มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือประมงเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากเพื่อที่เด็กนักเรียนจะได้นำไปเป็นประโยชน์ต่อ

การศึกษาต่อในอนาคตรเรียนในระดับสูง ๆ ไม่ต้องมาลำบากเป็นชาวเกษตรกรหรือชาวประมง จึงส่งเสริมให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในอนาคต นักเรียนจึงมีความพยายามและตั้งใจเรียนทำให้มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2.10 อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างหรือลูกจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างมีรายได้ที่ไม่แน่นอน และไม่เพียงพอกับการใช้จ่ายในแต่ละวัน เมื่อถึงเวลากลับบ้านก็ต้องการพักผ่อน ไม่มีเวลามาสนใจเรื่องการเรียนของนักเรียน นักเรียนบางคนต้องช่วยเหลือบิดามารดาหารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ มาจุนเจือครอบครัว จึงไม่มีเวลาอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน ทำให้ผลการเรียนลดลง จึงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างสามารถหาเงินเลี้ยงชีพได้อย่างเพียงพอ สามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม บางคนรู้สึกถึงความยากลำบากจึงอยากให้นบุตรของตนเรียนสูง ๆ เพื่อที่จะได้ประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในอนาคต จึงส่งเสริมเรื่องการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการทำงาน ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน จึงมีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2.11 ลักษณะมุ่งอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนเล็งเห็นความสำคัญ ในการคาดการณ์ และวางแผนในอนาคตของตนเอง รวมทั้งหวังจะประสบความสำเร็จในอนาคต จึงมีการวางแผนเป้าหมายของตนเอง และเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในสังคมปัจจุบันการติดต่อสื่อสารและสื่อต่าง ๆ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ดังนั้นเด็กนักเรียนที่เล็งเห็นความสำคัญและมุ่งพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงต้องมีการวางแผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออกมาดี

นักเรียนบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ เด็กนักเรียนบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นได้มีการคาดการณ์ไว้แล้วหรือมีการวางแผนเกี่ยวกับตนเองในอนาคตว่าชอบอะไรซึ่งการที่เด็กมีลักษณะมุ่งอนาคตไม่ได้หมายความว่าต้องประสบความสำเร็จในชีวิตในด้านภาษาอังกฤษอย่างเดียวแต่อาจเป็นไปในแนวทางด้านอื่น ๆ เด็กจึงหันไปสนใจในด้านที่เด็กมีลักษณะมุ่งอนาคตนั้น ๆ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากแต่ทำได้ดีทางด้านอื่น ๆ แทน ดังที่ เซกูรา (Segura .1975 : 5823 – B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคล ในการวางแผนอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้และ สุลล วังสินธุ์ (2534 : 31 –35) กล่าวว่า

ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญอุปสรรคต่าง ๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้น ที่ฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

2.12 แรงจูงใจในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจในการเรียนมาก มีปัญหา การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ จากการที่ครูให้การเอาใจใส่และดูแลนักเรียนมากเกินไปให้การยกย่องเด็กจนเกิดความมั่นใจในตนเองสูงจึงไม่สนใจเอาใจใส่ในการเรียนเพราะคิดว่า ตนเองมีความรู้ความสามารถที่ได้อยู่แล้วไม่จำเป็นต้องตั้งใจหรือสนใจในการเรียนเท่าที่ควรจึงส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการเรียนมาก

นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก มีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีแรงจูงใจมากจะเป็นคนที่มีอุปนิสัยขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่และมีความตั้งใจสูงในการเรียน ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย จึงส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรีย์ สิมพักษ์ (2542 : 69) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของแบบการคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6-10 จากเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมโนภาพเกี่ยวกับตนเองทางด้านวิทยาศาสตร์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.13 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนปฏิบัติตนต่อผู้ปกครองด้วยการเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน คำแนะนำทั้งด้านส่วนตัวและการเรียนทำให้นักเรียนไม่เกิดความเกรงกลัว พร้อมทั้งจะเรียนรู้ตั้งใจ และไม่ทอดทิ้ง และความสัมพันธ์นั้นเกิดจากการได้รับความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบกับปัญหาก็กจะปรึกษากัน ดังนั้นถ้าผู้ปกครองได้ให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะประพฤติในทางที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซอง และ แฮลตี (Song and Hattie. 1984 : 1267 – 1281) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวว่า เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ที่เข้มงวดกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำส่งผลให้ช่วงวัยเด็กมักจะหลบหลีกผู้ปกครองที่เข้มงวด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา สุวรรณทัต (2523 : 57) ยังกล่าวว่า ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากทางบ้านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการ หากเด็กมาจากบ้านที่มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวจะมีความรู้สึกดี และสามารถปรับตัวได้ดี ทำให้ไม่พบกับปัญหา หรือเกิดปัญหาในการเรียนน้อย

นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติของผู้ปกครองอาจจะให้ความรักกับนักเรียนมากเกินไปตามใจในทุกเรื่อง ปล่อยลูกเป็นอิสระในทุกเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องที่ถูกไม่สนใจหรือไม่มีความเข้าใจผู้ปกครองก็เห็นเป็นเรื่องไม่สำคัญ ทำให้เด็กนักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณปกครองไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการเรียน ทั้งที่สาเหตุที่แท้จริงเป็นเพราะผู้ปกครองให้ความรักในแบบที่ผิด เด็กจึงคิดว่าสิ่งที่ทำหรือการไม่สนใจในการเรียนนั้นไม่เป็นปัญหา จึงเกิดความไม่สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษจนทำให้เป็นปัญหาในการเรียน

2.14 ความคาดหวังของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่คุณปกครองมีความคาดหวังมาก มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนบางคนรับรู้ความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนว่ามีความคาดหวังมากเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนที่ดี และมีผลการเรียนดี ทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า จึงมีปัญห การเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งสอดคล้องกับรอเจอร์ส (Rogers. 1995 : 184 – 256) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนไปยังบุตร โดยเฉพาะความคาดหวัง ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียน ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนสูง มักจะมีความเชื่อค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการศึกษา และดูเซค (Dusek . 1980 : 110) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น เกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน

นักเรียนบางคนที่คุณปกครองมีความคาดหวังมาก มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะความคาดหวังของผู้ปกครองทำให้นักเรียนบางคนเกิดความกดดัน เกิดความเครียดทำให้ไม่อยากเรียน ไม่ใส่ใจในการเรียน ไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดในอนาคต สอดคล้องกับ นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529 : 25) ที่กล่าวว่า บิดา มารดา ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังต่อตัวนักเรียนอาจจะนำมาซึ่งความเครียดทางจิตใจให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเองได้ และถ้าความต้องการหรือความคาดหวังนั้นเกิดขัดแย้งระหว่างตนเองกับของบิดา มารดา จะทำให้นักเรียนมีความยุ่งยากเกิดขึ้น อาจทำให้มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนได้

2.15 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีปัญหา การเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะที่มีการจัดสภาพห้องเรียน ให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจ บรรยากาศที่สงบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดด้านโต๊ะ ที่นั่ง วัสดุ

อุปกรณ์ การถ่ายเทอากาศ แสงสว่างให้เพียงพอ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุก สบายใจ พร้อมที่จะเรียน ตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพดี มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะแม้ว่าจะมีการจัดสภาพห้องเรียน ให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจ บรรยากาศที่สงบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดด้านโต๊ะ ที่นั่ง วัสดุอุปกรณ์ การถ่ายเทอากาศ แสงสว่างให้เพียงพอ แต่นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเดิมอยู่แล้ว ก็ไม่รู้สึกสนุกและไม่สนใจเรียน ทำให้นักเรียนปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

2.16 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีเพื่อน ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ห่วงใยกัน การทำกิจกรรมร่วมกันทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ ตั้งใจในการทำกิจกรรมและการเรียน ดังที่ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียน การสอน อย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อการเรียน การศึกษาหาความรู้ ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศเป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีเพื่อน ได้รับความรักความอบอุ่นจากเพื่อน เด็กวัยนี้ต้องการได้รับความรักความอบอุ่นจากเพื่อน การจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เป็นหมู่ ได้ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน เล่นด้วยกัน เทียวด้วยกัน เหล่านี้จะช่วยให้ชีวิตในโรงเรียนอบอุ่น เพื่อนฝูงได้มีโอกาสสร้างความเป็นมิตร ตั้งแต่เพื่อนสนิทจนกระทั่งถึงเพื่อนร่วมหมู่คณะ เมื่อเป็นเช่นนั้นนักเรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลต่อการปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือ รู้สึกว่าตัวเองเกิดความสบายใจ อบอุ่น มีคนช่วยเหลือ มีใครห่วงใยไว้วางใจ กัน มีคนให้พึ่งพาจึงไม่คิดที่จะศึกษาด้วยตัวเอง จนทำให้ละเลยในเรื่องการเรียน โดยหวังพึ่งคนอื่นให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา จนกลายเป็นคนไม่เชื่อมั่นในตนเองในการเรียน ทำให้เด็กไม่มีความพยายามในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้มีปัญหาในเรื่องของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 อายุมีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลาย ทำให้มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ ส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มักเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็นมีความกระตือรือร้น ค้นคว้าหาความรู้ในการเรียน เริ่มมีความคิดวางแผนเป้าหมายในชีวิต เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และเนื้อหาการเรียน รายละเอียดต่าง ๆ ในการเรียนยังอยู่ในขั้นพื้นฐาน เนื้อหาสาระในการเรียนยังไม่มี ความซับซ้อนมากนัก ทำให้เรียนเข้าใจง่าย จึงส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดี กับครู ทำให้มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย รองลงมาจากองค์ประกอบด้านอายุ ทั้งนี้เพราะ การที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ครูให้ความสำคัญกับตนเอง ให้กำลังใจนักเรียน ให้ความช่วยเหลือ มีเวลาให้คำปรึกษา ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน จะส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียน สามารถขอคำอธิบายเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนจึงมีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ดังที่ สุพิชชา ธีระกุล (2524 : 182 – 187) กล่าวว่าควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึกร่วมกัน ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียดเป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และชื้อถ้อยกันระหว่างครูและนักเรียน ย่อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกร่วมกันทำให้นักเรียนสนใจเรียน และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสุขภาพจิตของของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์อันดีแก่ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนด้วยตนเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดี กับเพื่อน ทำให้มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย รองลงมาจากองค์ประกอบด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีเพื่อน ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ห่วงใยกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ ตั้งใจในการทำกิจกรรมและการเรียน การที่กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียน โดย การเรียน

นั้นมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักเรียน ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อการเรียน ต่อ การศึกษาหาความรู้ เมื่อกลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศเป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน ทำให้นักเรียนได้รับความอบอุ่นจากเพื่อน ซึ่งเป็นความต้องการของเด็กวัยนี้ จึงทำ ให้นักเรียนรู้สึกสนุกที่จะเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาการเรียน วิชาภาษาอังกฤษน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 อายุ มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ดังนั้น การเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้นนักเรียนที่อายุมากขึ้น เรียนสูงขึ้น มีบทเรียนยากขึ้น ควรต้องหมั่น ทบทวนบทเรียนต้องฝึกทำแบบฝึกหัด เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้เกิด ความชำนาญ และความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ

2. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษรองลงมา ดังนั้นครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิด ความอบอุ่น เป็นผู้ที่เข้าใจความรู้สึกของผู้เรียนของแต่ละคน ตักเตือนโดยใช้เหตุผล เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนกล้าซักถาม กล้าแสดงออกเพื่อเพิ่มพูนความเชื่อมั่น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ลดลง

3. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษรองลงมาจากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ดังนั้น กิจกรรมที่ควรส่งเสริม ก็ คือ การทำงานกลุ่ม การจัดอบรม ทักษะศึกษาร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนจะได้มีโอกาสพูดคุย แสดง ความคิดเห็นต่อกันในเรื่องต่าง ๆ ต่อกันได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่นที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน เช่น การปรับตัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจและความถนัดของนักเรียน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาอื่น ๆ ของนักเรียน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยกับนักเรียนในระดับช่วงชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับช่วงชั้นที่ 3

และ 4 เป็นต้น

2.4 ควรมีการทดลองเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ชุ่มใจ . (2535) . ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการแนะแนว กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อุดลำนเา
- กมลรัตน์ วัฒนสุข . (2533) . จิตวิทยาการศึกษา . กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- กรรณิการ์ พินศิริกุล . (2521) . การสำรวจปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อุดลำนเา
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์ รุจิ . (2526) . ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพภาพในครอบครัวกับการปรับตัว . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล . (2515) . การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียน ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร . อุดลำนเา
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม . (2537) . พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทของครู. เชียงใหม่ :จิตวิทยาวัยรุ่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ สุตะบุตร . (2527) . การพยาบาลพื้นฐาน . นนทบุรี : วิทยาลัยศรีธัญญา.
- ชนิกา ศิลปอนันต์ . (2521) . รายงานการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปีที่ 1 . กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร . (2523) . ความมุ่งหวังของบิดาต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย . วิทยานิพนธ์ สว.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ชมพูนุท พงษ์ศิริ . (2535) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของ
นักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย . กรุงเทพมหานคร . ปรินิพนธ์
กศ.ม

(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร . อัดสำเนา

ดวงเดือน พันธุมนาวิน . (2519) . “การวัดทัศนคติ” เอกสารเพื่อการอบรมการวิจัยการศึกษา เล่ม 6 .
กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี

ดวงเดือน พันธุมนาวิน , อรพินธ์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์ . (2529) . สื่อมวลชนกับเด็ก. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ดวงเดือน พิศาลบุตร . (2523) . การแนะแนวในโรงเรียน . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

เต็มศักดิ์ คทาณิข . (2540) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน และวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
กรุงเทพ . ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา

นวลละออ สุภาพล . (2530) . ผลสะท้อนแห่งโครงการนักเรียนนายร้อยตำรวจฝึกกับใช้ประชาชนใน
ชนบท . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ . (2527) . “นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้” ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร.
กรุงเทพฯ : องค์กรศึกษาการพิมพ์ .

นารี โนภิระ . (2536) . ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูประจำชั้นนักเรียนและสุขภาพจิตของ
นักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่และโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ . มหาวิทยาลัยนเรศวร . อัด
สำเนา

นิตยา ปิณฑนานนท์ . (2526) . อนาคตศาสตร์ . กรุงเทพฯ : พีระพธนา

นิภา พงศ์วิรัตน์ . (2520) . การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง . ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

บัวทอง สว่างโสภาคกุล . (2525) . การแนะแนว . กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . อัดสำเนา .

ประเทิน มหาจันทร์ . (2530) . การอ่านเบื้องต้น . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .

ผกาทิพย์ เกษรากุล . (2524) . สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของนิสิต .

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

พิมพ์มาศ ตันท์เจริญรัตน์ . (2432) . ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตตาก . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก . อัดสำเนา .

พวงสร้อย วรกุล . (2522) . การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา

เพ็ญจันทร์ สว่างวงศ์ตระกูล . (2539) . ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องตัวแทนประกันชีวิตที่ประสบความสำเร็จ . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .

มนูญ เป้นเจริญ . (2522) . การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวและปัญหาทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา.

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ . (2518) . การเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานคร . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา.

วดี เขียวอุไร . (2509) . การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น . วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . อัดสำเนา.

วรรณาทองน้อย . (2523) . การวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ . ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา.

วรรณา จารุทัศน์ . (2519) . การเปรียบเทียบการดำรงชีวิตของครอบครัวที่ใช้เทคนิคใหม่ในการทำนา กับครอบครัวที่ทำนาแบบดั้งเดิมในเขตตำบลเสม็ด และตำบลตระกอบ อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี .

- ราษฎร์ธานี . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .
- วิชัย เอียดบัว . (2534) . ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร . ปรินญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ . (2528) . การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ . (2539) . การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา.
- ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา . (2523) . การศึกษาปัญหาของนักเรียนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2522 . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมทรง สุวรรณเลิศ . (2536, มกราคม – มิถุนายน) . “ T.A. กับการป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุขภาพจิต,” จิตวิทยาคลินิก, ปีที่ 24 (1) : 1-9 .
- สมพร พรหมจรรย์ . (2540) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ ปะจะเนย์. (2506). การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพทางการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร . อัดสำเนา.
- สมจิตต์ เพิ่มพูน . (2532) . การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .

- สมใจ ทิณพงษ์ . (2512) . การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร . อัดสำเนา .
- สุชา จันทน์เอม . (2527) . จิตวิทยาวัยรุ่น . กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต .
- _____ . (2529) . จิตวิทยาวัยรุ่น . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช .
- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว . (2526) . ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนความรู้สึก รับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .
- สุรางค์ โค้วตระกูล . (2504) . การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . อัดสำเนา .
- สุรางค์ ตันติกุลวิจิตร . (2538) . ผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคุมกับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสวน อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .
- สุรพงษ์ ชูเดช . (2531) . ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต . ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .
- เสาวลักษณ์ จุลรัตน์ . (2535) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา .
- Bandura, (1977) . Albert. *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall .
- Bratcher, Donald Lee. (1976, February) “ *Counseling Program to Meet the needs of Students at A Small Liberal Art College* ,” *Disseetation Abstracts International* . 37(8) : 4855 – A .
- Finn , Jeremy D . (1962) . “ Expectations and Educational Environment . ” *Journal of Teacher Education*” 42 (3) .
- Good , Cater V . (1945) . *Dictionary of Education* . New York : McGraw – hill book .

- Hurlock , Elizabeth B . (1974) . *Adolecent Decelopment* . New York : McGraw – Hill Book Company .
- Lamm , Helmet , Rolf W. Schmit and Gisela Trommsdoff . “**Sex and Social C;ass as Determinant of Future Orientation (Time Perspecteve) in Adolescents** , “*Journal of Personality and Social Psychology* . 54 (3) : 317 – 326 .
- Mcclland , D.C. and D.G. Winter . (1969) . *Motivation Economic Achiement* . New York : The Free Press .
- Mischel , W . (1974) . “**Processes in Delay of Gratification,**” in L.Berkowiz (ed.) *Advances in Experimintal Social psychology* . vol. 7 . New York : Academic Press .
- Mischel, W. and C, Gilligan. (1964). “**Delay of Gratification Motivation for the Prohibited Gratification and Respone to Temtation,**” *Journal of Abnormal and Social Psychology* . 69 : 411 – 417 .
- Moor, Helena. (1975 , August) . “*Adult Awareness of the Problems of High School Youth* . Boston : Boston University .
- Morrow , W.R. and Willson, R.C. (1961, April). “**Family Relation of Bright Hight Achieving and Under – Achieving High Schoool Boy,**”*Child Development* . 32 : 508 – 514 .
- Nenyed , Boomnus . (1975 , August). “**An Analysis of Problems Pecieved by Foreing Sutdents Enrolled in the State of Texas,**” *Dissertation Abstracts International* . 36 (2) : 5090 – 5092A .
- Ringness, Thomas A. (1968) . *Mental Health in the School* . New York : Random House.
- Rogers, Carl . (1957) . *Freedom to Learn* . Columbus Ohio : Charles E . Merrill .
- Schumann, J.H. (1978) . “**Social and Psychological Factor in Second Language Acquisition,**” in *Understanding Second and Foreign Language Issues & Approaches*. Edited by J.C. Richards. P. 164 – 168. Rowlley : Newbury House .
- Taylor, H. (1949) . “**The Future of American Education,**” in *American Scholar* . 18 (1) : 33 – 4 .
- Wiley, Ruth C. (1961). *The Self – Concept* . Lincoln : University of Nebraska Press .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหม่อน
อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัญหาของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหม่อนอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดง
ความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก และไม่มีผลต่อตัว
นักเรียน แต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็น
ความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

กฤษฎ์ ทรงเจียรพานิช

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์)

เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ให้นักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรด
ตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง / เติมคำในช่องว่างซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านให้ครบถ้วน

1. เพศ
 () ชาย
 () หญิง
2. อายุ ปี
3. ค่าเฉลี่ยที่ได้จากระดับผลการเรียน 2 ภาคเรียน (ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2)
 วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
 () สูงกว่าปริญญาตรี
5. รายได้ของครอบครัว บาท / เดือน
6. อาชีพของผู้ปกครอง
 () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 () เกษตรกรรม/ประมง
 () รับจ้าง/ลูกจ้าง
 () อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อ ความก้าวหน้า					
2	ข้าพเจ้าไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยัง มาไม่ถึง					
3	ข้าพเจ้ายอมทนลำบากในการเรียนเพื่อให้ สำเร็จตามเป้าหมาย					
4	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสเรียนต่อใน ระดับสูง เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต					
5	ข้าพเจ้าไม่ได้วางแผนการเรียนในอนาคต					
6	ข้าพเจ้ารอให้เรียนจบก่อนจึงจะคิด เกี่ยวกับการศึกษาต่อ					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อการประสบ ความสำเร็จในการเรียน					
8	เมื่อข้าพเจ้ากลัวสอบตกวิชาใดข้าพเจ้ารีบ หาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้มากที่สุด					
9	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพื่อให้สอบผ่าน เท่านั้น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบวิชาใดก็ตาม ข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบ ได้คะแนนดี					
11	ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนไม่ว่า ยากลำบากเพียงใดเพื่อความสำเร็จใน อนาคต					
12	ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่า เรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ได้					
13	ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการเรียนให้ มากที่สุดเพื่อให้ได้คะแนนที่ดี					
14	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองอาจไม่ประสบ ความสำเร็จในการเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าเปรียบเทียบผลการเรียนกับผู้อื่นเสมอเพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนได้ดีขึ้น					
2	ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนไว้ และพยายามทำให้สำเร็จตามที่มุ่งหวัง					
3	ข้าพเจ้าพอใจงานที่ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
4	ข้าพเจ้าพยายามยกมือตอบแข่งกับเพื่อนทุกครั้งที่อาจารย์ถาม					
5	เมื่อข้าพเจ้าทำงานที่ครูมอบหมายให้ไม่ถูกต้องข้าพเจ้าค้นหาวิธีการใหม่ ที่จะทำให้ถูกต้องให้ได้					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ					
7	ข้าพเจ้าพยายามขยันเรียนมากขึ้นเพราะอยากประสบความสำเร็จในการเรียน					
8	ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความคิด					

ข้อ	ข้อความ	วิธีเริ่มของตนเอง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือจนสามารถ สอบผ่านแต่ละวิชาได้					
10	ข้าพเจ้าตั้งใจทำคะแนนสอบให้ได้คะแนน สูงที่สุด					
11	ข้าพเจ้ามีความพยายามเพิ่มมากขึ้นเมื่อรู้ ว่าด้อยกว่าเพื่อน					
12	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านแล้วประสบปัญหา ข้าพเจ้าหมดความพยายามที่จะทำ การบ้านนั้นต่อไปให้เสร็จ					
13	ถ้าข้าพเจ้าได้คะแนนไม่ดีตามที่ตั้งใจ ข้าพเจ้าขอพยายามทำต่อไปอย่างเต็ม ความสามารถ					
14	ข้าพเจ้าพยายามแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง					
15	ข้าพเจ้าพยายามเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน ข้าพเจ้าขอ คำปรึกษาผู้ปกครองเสมอ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองภูมิใจใน เรื่องเรียน					
3	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาเสมอ					
4	ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเรียน ข้าพเจ้าเก็บ ไว้ไม่บอกให้ผู้ปกครองรับรู้					
5	ข้าพเจ้ามักขอคำปรึกษาในเรื่องการเรียน จากผู้ปกครองเสมอ					
6	ข้าพเจ้ามักหาโอกาสพูดคุยกับผู้ปกครอง เพื่อปรึกษาเรื่องต่าง ๆ					
7	ข้าพเจ้าขออนุญาตผู้ปกครองก่อน ถ้าต้องกลับบ้านผิดเวลา					
8	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกรให้อ่าน หนังสือ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้ามักเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่ประสบมาให้ ผู้ปกครองฟัง					
10	ข้าพเจ้าไม่ทำให้ผู้ปกครองเสียใจในความ ประพฤติของนักเรียน					
11	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองสอบถามเรื่องการเรียนรู้ของข้าพเจ้า อยู่เสมอ					
12	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้ข้าพเจ้าทำการบ้าน					
13	ผู้ปกครองไม่สนใจเวลากลับบ้านของข้าพเจ้า					
14	ผู้ปกครองไม่สนใจการไปเรียนหนังสือของ ข้าพเจ้า					
15	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าคอยพูดคุยเกี่ยวกับการ เรียน					
16	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าแนะนำวิธีอ่านหนังสือให้					
17	ผู้ปกครองไม่สนใจการมีอุปกรณ์การเรียนรู้ของ ข้าพเจ้า					
18	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าหวังให้ข้าพเจ้าสอบได้ คะแนนดี					
19	ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้า เมื่อใกล้สอบ					
20	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าคอยดูแลเรื่องการอ่าน หนังสือ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่าน

ข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ เรียนมากกว่าออกไปเล่นกับเพื่อน					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทำการบ้าน ให้เสร็จตามกำหนด					
3	ผู้ปกครองตั้งความหวังกับข้าพเจ้าว่า สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง					
4	ผู้ปกครองคาดหวังให้ข้าพเจ้าเป็นเด็กที่ เรียนหนังสือดี					
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความ รับผิดชอบในการเรียน					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบได้เกรด เฉลี่ยสูง ๆ					
7	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบเข้าเรียน ต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนต่อให้สูง ที่สุด					
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าแบ่งเวลาใน การเรียนให้ถูก					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ และทบทวนบทเรียนทุกวัน					
11	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียน ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น					
12	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนใน สิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของ ข้าพเจ้า					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	สถานที่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
2	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3	ภายในห้องเรียนมีเสียงดังเข้ามารบกวน จากภายนอก					
4	ห้องเรียนมีขนาดคับแคบ					
5	ห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอกับจำนวน นักเรียน					
6	โรงเรียนมีที่พักผ่อนเพียงพอสำหรับ นักเรียน					
7	ห้องเรียนมีกลิ่นเหม็นมาจากห้องน้ำ					
8	ห้องเรียนมีกลิ่นคาวจากท่อไอเสีย					
9	อุปกรณ์ โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอน เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและอยู่ในสภาพที่ดี					
11	ข้าพเจ้าไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนการสอนต่างๆ					
12	ในการฝึกภาคปฏิบัติอุปกรณ์มีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					
13	โรงเรียนขาดคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีที่เพียงพอแก่นักเรียน					
14	โรงเรียนจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จูงใจให้เกิดการเรียนรู้					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้าไม่สามารถซักถามเรื่องการเรียน วิชาภาษาอังกฤษกับครูได้					
2	ข้าพเจ้าทำรายงานส่งตามที่ครูสั่งทุกครั้ง					
3	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครูได้					
4	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพครูทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
5	ข้าพเจ้าเต็มใจช่วยงานของครูเสมอ					
6	ข้าพเจ้าพูดได้ตอบภาษาอังกฤษ กับครู					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจในการเรียนเพราะครูสนใจ แต่นักเรียนที่เรียนเก่ง					
8	ข้าพเจ้าได้รับความอบอุ่นจากครูผู้สอน					
9	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพต่อครูเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูให้ความเป็นเองกับข้าพเจ้า					
11	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
12	ครูให้ความเอาใจใส่ข้าพเจ้าในการเรียน ภาษาอังกฤษ					
13	ครูให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อข้าพเจ้าไม่ เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ					
14	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับข้าพเจ้าเสมอ					
15	ครูรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้าเสมอเมื่อ ข้าพเจ้ามีปัญหา					
16	ครูสอนโดยไม่สนใจว่าข้าพเจ้าเข้าใจใน บทเรียนหรือไม่					
17	ครูแสดงความรักต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน					
18	ครูให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าขอ คำปรึกษาเกี่ยวกับบทเรียนต่างๆ					
19	ครูไม่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความ คิดเห็นในระหว่างการเรียนการสอน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนในห้องเรียน					
2	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาการเรียน กับเพื่อนได้					
3	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วย อธิบายให้					
4	ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี					
5	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียน ด้วยความสมัครใจ					
6	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียน ด้วยความสมัครใจ					
7	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษา เกี่ยวกับการเรียน					
8	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมหนังสือเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนคอยให้กำลังใจ					
10	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน					
11	ถ้าเพื่อนมีปัญหา ข้าพเจ้ารีบให้ความช่วยเหลือ					
12	เมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน ข้าพเจ้าช่วยทำงานด้วยความตั้งใจ					
13	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี					
14	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า					
15	เมื่อเพื่อนกระทำความผิด ข้าพเจ้าชมเชยเพื่อนด้วยความจริงใจ					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
1	ทักษะด้านการฟัง ข้าพเจ้าแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทยได้ เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้น					
2	ข้าพเจ้าสามารถออกเสียงสูงต่ำ (intonation) เพื่อสื่อความหมายได้					
3	ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
4	ข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อรายละเอียดจากสื่อต่าง ๆ เช่น เทป วีดีโอไม่ได้					
5	ข้าพเจ้าสามารถแยกเสียงของคำที่แตกต่างกันได้					
6	ทักษะด้านการพูด ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษแนะนำตัวเองและผู้อื่นได้					
7	ข้าพเจ้าออกเสียงสูงเสียงต่ำในประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำถามไม่ได้					
8	ข้าพเจ้าสามารถแสดงออก หรือ ได้ตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษได้					
9	เวลาต้องพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจ					

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
10	ข้าพเจ้าหัดพูดภาษาอังกฤษเสมอ เมื่อมีโอกาส					
11	ทักษะด้านการอ่าน ข้าพเจ้าเข้าใจในความหมายของคำที่อ่านได้เป็นอย่างดี					
12	ข้าพเจ้าสามารถตีความหมายจากเรื่องที่อ่านได้					
13	ข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้					
14	ข้าพเจ้าสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง					
15	ข้าพเจ้าไม่มีทักษะพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษ					
16	ทักษะด้านการเขียน ข้าพเจ้าสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
17	ข้าพเจ้าฝึกเขียนภาษาอังกฤษเสมอเมื่อมีโอกาส					
18	เมื่อครูบอกศัพท์ภาษาอังกฤษข้าพเจ้าสามารถเขียนได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการ					
19	ข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่เรียนในชั้นเรียนได้					
20	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนข้อความภาษาอังกฤษตามคำบอกได้					

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของ แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.000 – 5.856

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.265
2	3.742
3	5.194
4	3.424
5	4.255
6	3.384
7	5.194
8	3.144
9	5.338
10	5.194
11	5.856
12	4.583
13	4.255
14	6.481
15	3.000

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9532

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.473 – 6.355

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.249
2	4.249
3	3.789
4	3.972
5	4.965
6	5.194
7	4.356
8	3.82
9	4.733
10	5.194
11	4.356
12	4.583
13	6.333
14	6.355
15	3.473

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9572

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ผู้ปกครองมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.646 – 8.367

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.432
2	8.367
3	4.202
4	2.853
5	3.529
6	6.148
7	5.463
8	4.194
9	6.614
10	4.202
11	5.463
12	5.167
13	5.656
14	5.376
15	2.646
16	3.870
17	6.148
18	4.202
19	2.853
20	3.862

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9682

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของ แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองมีจำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.333 –8.775

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	8.775
2	5.463
3	3.606
4	7.514
5	5.657
6	6.148
7	5.376
8	4.822
9	5.376
10	2.333
11	3.529
12	6.545

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9588

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของ แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพมีจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.240 – 6.561

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.789
2	4.194
3	3.24
4	4.356
5	5.463
6	3.972
7	6.251
8	4.848
9	5.463
10	6.561
11	4.255
12	6.242
13	3.924
14	4.255

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9605

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
มีจำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.79 – 9.391

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.856
2	4.202
3	3.972
4	4.822
5	9.391
6	5.194
7	4.465
8	5.656
9	4.356
10	6.148
11	5.376
12	5.338
13	7.603
14	3.969
15	3.862
16	6.545
17	4.243
18	3.795
19	4.965

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9728

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.529 – 6.242

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.148
2	3.962
3	4.465
4	4.432
5	4.989
6	4.356
7	3.87
8	5.656
9	6.242
10	3.969
11	3.87
12	5.194
13	3.789
14	5.584
15	3.529

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9637

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.000 –6.355

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.194
2	5.463
3	6.110
4	4.320
5	6.148
6	5.463
7	3.529
8	4.583
9	6.355
10	5.508
11	3.000
12	3.994
13	4.848
14	5.518
15	3.87
16	4.32
17	3.162
18	5.135
19	3.144
20	5.667

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9715

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายกฤษณ์ ทรงเจียรพานิช
วันเดือนปีเกิด	9 มกราคม 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	796/1 ริมคลองชักพระ คลองชักพระ ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10700 โทร 0-2411-0320
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	พนักงานส่งเอกสาร , REPRESENTATIVE , ACCOUNT SUPERVISOR
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ทีวีซีการช่าง จำกัด 239/24 หมู่ 10 ซ.เพชรเกษม 51 บางแค กรุงเทพมหานคร 10160 โทร 0-2413-1571 BANGKOK HEALTH SERVICE 230/7 Soi Sainamthip 2 , Sukhumvit 22 , Bangkok 10110 โทร 0-2663 -8350 , 0-2260 -8106
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาบริหารธุรกิจ เอกการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2549	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ